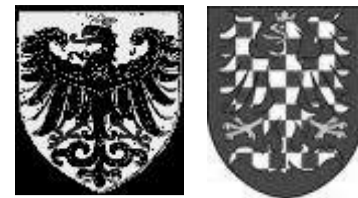

NOVINY

Volume 5 Issue 139 (639)

CZECH AND SLOVAK AUSTRALIAN NEWSPAPER

1. I. – 14. I. 2024

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 1. ledna
Pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Nejlepší propaganda je ta, kterou si vůbec neuvědomíte.

Většinou nikoho ani nenapadne, že pohádka, týdeník, televizní zprávy, dokumentární film či přednáška mohou být propagandou jako když vyšije.

Mám pocit, že většina lidí žijících v Česku je lépe informována, co se děje ve světě než běžný australský občan.

Nechápu, proč tolik krajanů, léta žijících v Austrálii, chce volit politiky v Česku. Mnoho mých známých má názor jako já: „Nevím, co se v Česku opravdu děje a proto nevolím.“ Co se nyní píše v novinách a na internetu není pro mne směrodatné. Kdysi se také psalo, jak se báječně máme v socialismu a spějeme ke světlym zítřkům pod vedením naší jednotné strany. „Dokonce i část naivků na Západě si i myslela že je to pravda.“

Co vy víte kolik je v Česku či na Slovensku Ukrajinců a co dělají. Anebo kolik je tam emigrantů z Arabských zemí. Co vy víte proč je a o kolik předražená elektřina a jídlo, které je navíc nekvalitní.

Kolik lidí podporuje soudruha generála, prezidenta a rozvědčíka, že je čas zavést Euro? (V Novinkách se uvádí, že 83% lidí je proti).

Kolik nás ví dost o pozadí neštěstí na Filosofické fakultě či v Klánovicích. Proč vládní garnitura tolik usiluje o korespondenční volby? A pro nás, natolik vzdálené možnosti ověřit informace přicházející z všeobjímající propagandy jež dnes vladne médiím?. Nás, kteří v té vzdálené rodné zemi nežijeme, ale máme spolurozhodovat o osudech našich spoluobčanů tam? Chtějí snad aby volili lidé, kteří jsou obalamutění vládními zprávami a zblblí propagandou?.

Slyšel jsem i černě humorný názor, že by i mrtví měli mít právo volit. Jak to tedy je? Jistě vše je to pro nás a naše dobro okořeněné dobrem pro naše děti. Často slyším: „když nevěříte tak si to prověřte!“. Ale jak???

Nejsem politik ani novinář. Uvádím v Novinách mnohé, i kontroverzní, informace proto, abyste si mohli udělat alespoň trochu přehled o tom, že všechno může být jinak - ba i naopak. Ano, občas se zmýlím a vytisknu hloupost či nesmysl, ale tak už to je.

Stáli bychom si pomáhat.

Předvánoční diverzita

Benjamin Kuras
Mateřská školka v Plainfeldu u Salzburku letos zrušila tradiční návštěvu Svatého Mikuláše, německy zvaného Sankt Niklas. S vysvětlením, že některé dětičky z prostředí „diverzity a kulturních odlišností“ se Niklase bojí. Škodolibí vtipálci hned spěchali s vysvětlením, že to je ze zdravotních důvodů, z obav, aby děti netrpěly niklastrofobií. Že se i rakouské dětičky bojí Mikulášova čerta, zda odhalí nějakou jejich lumpárničku, patří k tradici. Má černou hrozivou masku, brblá „hudry-hudry“ a „budliky-budliky“ a připomíná, že hřešit se nesmí a nevyplácí. Ale bát se samotného Mikuláše, to by byla novinka.

Takže se po městečku šeptalo (chraňpánbůh že by nahlas vyslovovalo), že zákaz nemá se strachem nic společného a že tou nejmenovanou diverzitou a kulturní odlišností školka myslí místní muslimskou komunitu. A že tedy v místním školství probíhá kulturní islamizace. Jenže zrovna do téhle školky skoro

žádné muslimské dětičky nechodí, zaznamenal pan starosta Wolfgang Ganzenhuber. A vyslovil nechápání a zděšení, když mu rodiče sdělovali svůj vztek.

Obecní spor se rozrostl do regionálních rozměrů, až viceguvernerka salzburského kraje paní Marlene Svazek musela vysvětlit, že „Mikuláš patří k naší kultuře a tradici a jeho zrušení by bylo projevem kolapsu našich křesťanských hodnot“. Spor se nakonec řešil hlasováním rodičů a Mikulášovým šťastným návratem. Zato v městečku Saint-Gilles v bruselském okrese starosta tradici Svatého Mikuláše pro své muslimské spoluobčany „zinkluzivnil“ přejmenováním Saint-Nicolase na Sidi-Nicolas a prodejem mandarinek z Maroka. Úplně zrušil zloducha jménem Fouettard znamenajícím „práskač“, který ho tradičně doprovází jako náhradník čerta, řinčí a vrčí a hudruje, mává na děti bičem a otvírá jim pytel, v němž je hrozí odnést do pekla.

Je to jen pár dalších příkladů už několikaletého západoevropského trendu odbourávání křesťanských tradic a rituálů, na němž je

pozoruhodné toto: Téměř nikdy to není na žádost muslimů, jimž mohou být vánoce ukradené, protože je vnímají jako svátek konzumu a ne konkurenčního náboženství. Skoro vždy je to dobrovolná iniciativa horlivých domorodých pokrokových politických korektníků přesvědčených, že tradice bílých rasistů ohrožují svět a musí být vymýceny. Jejich náruživé vymycování se tu a tam v západní Evropě projevuje téměř denně, pestrými způsoby.

Velmistrem vymycování se letos v lednu, hned po oslavách vánočních a tříkrálových, stal nový arcibiskup církve švédské Martin Modéus. Ten po převzetí funkce po odstoupující arcibiskupce Antje Jackelén oznámil, že švédská církev přijímá muslimy i s tím, že nemusí měnit víru. A že Mohamed je prorok jako Ježíš. Na potvrzení, že to míní vážně, zakvílel „alláhu akbar“ tak mistrně, že by z toho rodilí arabští muezínové měli mindrák. Švédská církev je spíš „společensky angažovaná“ než svérázná konkrétní vírou, vysvětlil. Odcházející arcibiskupka sice už taky církev otevřela „diverzitě“ a přijala Mohameda za proroka, ale „alláhu akbar“ ještě zpívala ve švédském překladu. Možná proto taky ji církev vyměnila.

Církev se pyšní členstvím prominentního muslima, jímž je vůdce liberální Centerpartiet čili strany středové, Muharren Demirok. Nevítat někoho takového do křesťanské církve z jakýchsi náboženských důvodů by bylo nekřesťanské. Je mnohem křesťanštější to proměnit v přednost a důkaz, jak je ta církev tolerantní. Muslimů i jiných je v církvi zapotřebí, vyhlásil arcibiskup Modéus. Trvat na křesťanské víře jako podmínce členství v křesťanské církvi by byla „ideologizace samotné koncepce náboženství“. Vždyť „diverzita nekřesťanských náboženství je pro církev přínos a výtěžek“.

Česká tradice dodržuje v přejímání západních přínosů a výtěžků přibližně dvacetileté zpoždění. Dejme tomu ještě generaci a ten mírumilovný islám nakonec i Čechům přijde tak samozřejmý, jako kdysi členství v KSČ. Ale žádné strachy, vánoční dárečky vám nikdo nevezme. Jen je podle českých tradic bude darovat z jesliček vykukující a usměvavý Mohamídek.

Beznadějný heterouš

Benjamin Kuras
V době, kdy jsem pracoval v Young Vicu, mě doma navštívil úředník Scotland Yardu na pohovor týkající se žádosti o občanství. „Všiml jste si, jaká skupina lidí divadla ovládá?“ zeptal se mě mimo jiné, když zvěděl, že pracuju v divadle.

„Ne. Kdo jako?“

„Vážně jste si nevšiml?“

„Myslíte třeba Židy?“

„To ne,“ rozesmál se.

„Aha, vy myslíte komunisty,“ vzpomněl jsem si na chudáka Vojtu.

„No dobře,“ povzdechl si s viditelným náznakem frustrace. „Tak to začnu odjinud. Máte přítelkyni?“

„Jo vy myslíte homosexuály,“

konečně mně ňoumovi došlo. A

uvědomil jsem si, kolik jich v Young

Vicu bylo a člověk to pokládal tak

nějak za normální. Zda to za

normální pokládal i Scotland Yard

pouhých sedm let poté, co

homosexualita v Británii přestala být

treštným činem, jsem se zapomněl

zeptat. Též jsem se zapomněl zeptat,

zda by to mělo vliv na získání

občanství.

„Takže přítelkyni máte?“

„Mám, ale je to Francouzka,“

odpověděl jsem, a napadlo mě si

zavtipkovat: „Vadí to na získání

britského občanství?“

„Ne, ne, samozřejmě ne,“ spěchal

mě ujistit bez zasmání a vyplnil pár

sloviček ve formuláři.

Potvrzení o získání občanství přišlo

za měsíc. A dodnes nevím, jestli se

občanství tehdy udělovalo jen

heterosexuálům.

V Young Vicu byly tehdy

homosexuálů dva typy. Klidřasové v

dlouhodobém monogamním vztahu,

kteří nikoho jiného neobtěžovali a

nedávali to obzvlášť najevo,

pracovali v zákulisí dva. General

Manager Donald Sartain, už asi

padesátník, žil s mladým fešáckým

hnědým hochem z Mauricia a byli si

věrní. A kolega Assistent Manager

Tony, rovněž ve vztahu s někým, o

němž ani nikdy nemluvil. Tím

druhým typem byl bouřlivák režisér

a umělecký ředitel Frank Dunlop,

jehož misí zřejmě bylo obracet

heterosexuály na správnou sexuální

víru, aby se lidstvo nepřemnožovalo.

Paradoxně, na těch dvou to bylo z

gestikulace a způsobu mluvy poznat,

zatímco Frank se jevil spíš jako

chlap drsnák.

Dokončení na straně 15 (= předposlední)

Pondělí 1. ledna

Abdikovala dánská 83letá královna
V Japonsku bylo zemětřesení
Berlín zažil výtržnosti, policie zadržela 200 lidí
Prezident Duda kritizuje postup nové vlády v médiích
V novoročním projevu doporučil prezident Pavel přijetí eura
Doprava směr Krkonoše o svátcích zkolabovala
Oproti loňskému Silvestru byl ten letošní podle hasičů
klidnější A Za rok 2023 zemřelo u nás na silnicích 462 lidí
Rok 2024 začal vlídným, částečně slunečným počasím

Úterý 2. ledna

Rusko pokračuje v náletech na Ukrajinu
Turecko nepustí do Černého moře britské lodě pro Ukrajinu
Lídra jihokorejské opozice útočník bodl do krku
Čaputová vetovala novelu slovenského kompetenčního zákona
Vláda jedná o prodloužení kontrol na slovenské hranici
Gregorová kandiduje proti Bartošovi do vedení Pirátů
Rathův bratr se soudí o podíl na domě v Roudnici
V Čechách dál hrozí zvednutí hladiny řek
Chladný deštivý den, teploty do pěti stupňů

Středa 3. ledna

Rusko a Ukrajina si vyměnily zajatce
V Británii, Francii a Německu jsou záplavy
Zemětřesení v Japonsku má 75 obětí
Trump se odvolal proti zákazu kandidovat ve státě Maine
Premiér Fiala označil přijetí eura v tomto volebním období za
nereálné A Muž se u ruské ambasády v Praze polil
hořlavinou, policie zasáhla
Policie analyzuje zásah na Filosofické fakultě
Horní tok Vltavy a Otava jsou rozvodněné
Teplé počasí, větrno, občas sluníčko

Čtvrtek 4. ledna

Po Kim Čung-unovi zřejmě nastoupí v KDLR jeho dcera
Ukrajina hlásí, že zničila ruské velitelství na Krymu
Ve Skandinávii zavládly kruté mrazy
Školní střelba v USA, tentokrát v Iowě
Koalice bude rokovat o korespondenční volbě
Lidé udělali lidský řetěz v pietním průvodu u Filosofické
fakulty
Cimickému hrozí u soudu tři roky na tvrdo
Hrozí povodně, Labe stoupá v Děčíně a v Ústí
Chladný, větrný den, večer se slejvákem

Pátek 5. ledna

Libanon žaluje OSN, že mu Izrael zabil vůdce teroristické
organizace Hamás A Čínský ministr zahraničí podpořil
nepostradatelnost spolupráce s USA
Putin má dva neznámé protikandidáty
Devět zraněných střelbou na FF zůstává v nemocnicích
Zemanův chráněnc Balák se vystěhoval z lánské vily
Učitelky Pitulová, Tročilová a Valešová dostaly titul
Ekonomický Ámos
Zemřel astronom Luboš Kohoutek, má svoji kometu
Čeští hasiči pomáhají při záplavách na severu Francie
Teplé počasí, větrno, občas sluníčko

Víkend 6. – 7. ledna

Jordánský král naléhá na USA, aby se zasadily o příměří
v Gaze A Severní Korea ostřeluje námořní hranici s jihem
Izrael oznámil že na severu Gazy zničil vojenské struktury
Americký ministr obrany Austin je tajně týden v nemocnici
Ministr Jurečka je připraven zvážít rezignaci
Premiér Fiala nechce měnit složení vlády
Ústavní soud bude jednat o valorizaci penzí veřejně
Labe v Děčíně konečně klesá
Přes den neslaně nemastně sněžilo, večer začalo mrznout

Pondělí 8. ledna

Německý kancléř Scholz nabádá k větší podpoře Ukrajiny
V Německu vznikla nová strana, je proti pomoci Ukrajině i
Green dealu
Rezignovala francouzská premiérka Elisabeth Borne
Vůdce teroristů Hamásu se skrývá obklopen štítem rukojmích
Meteostanice na letišti v Ruzyni je opravená, ale nefunguje
O Jurečkově rezignaci bude jednat vedení lidovců
Sedm lidí bude obviněno kvůli výtržnostem u soudu s
Peterkovou
Hladina řek klesá, v Praze odstranili protipovodňové zábrany
Začaly mrazy, u nás ráno osm minus

Úterý 9. ledna

Americký Kongres se nedohodl o pomoci Ukrajině
Gabriel Attal se stal francouzským premiérem
Americký ministr zahraničí Blinken se chystá do Izraele
Šéf Hamásu žádá muslimské země o zbraně
Premiér Fiala odletěl do Indie
Před odletem se Fiala postavil za Jurečku
Poslanec Kobza z SPD se omluvil na výroky o střelbě na FF
Policie měla tiskovku o 21.12., kontrola zjistila že nepochybila
Slunečný den, ráno minus deset, přes poledne minus pět

Středa 10. ledna

Americký ministr zahraničí Blinken je v Izraeli
Zrušení polské veřejnoprávní televize u soudu narazilo
USA a Británie brání Evropu před jemenskými piráty
Fico se klaněl u Husákova hrobu
Ústavní soud na veřejném jednání projednával valorizaci
penzí, verdikt odložen
Univerzita Karlova bude žalovat poslance SPD Kobzu za
výroky o střelci na FF
Letouny F35 jsou na seznamu strategických projektů armády
V Moravskoslezském stavu je vyhlášena smogová situace
Mrazy trvají, sluníčko ale pěkně hřeje, nebe bez mráčku

Čtvrtek 11. ledna

Rasistická JAR pohnala Izrael před soud v Haagu
Finsko nadále uzavírá hranici s Ruskem
Česko a Sasko by mohlo spojit vodíkové sítě
Ukrajina usilovně buduje hlubokou obranu
ANO navrhuje referendum ke korespondenční volbě
Poslanec ANO kritizuje policii, mezi zraněnými má dceru
Exhejtman exANO Vondrák zakládá hnutí O.k.
Mráz narušil Libeňský most v Praze, nejedí po něm tramvaje
Dopo sluníčko, pak se zatáhlo a už je menší mráz, kolem dvou
minus

Pátek 12. ledna

Jemenci protestují proti anglo-americkým náletům na Húsie
Izrael odmítl před soudem v Haagu obvinění z genocidy
Příbuzní vážně nemocného herce Alaina Delona se soudně
přou A Británie zvýší pomoc Ukrajině
Jihočeští lidovci se vzbouřili proti Jurečkovi, chtějí sjezd
ANO svolalo zasedání sněmovny kvůli příspěvku na péči
Ministr Rakušan vystoupil proti nápadu ANO svolat
referendum o korespondenční volbě
Zemřel zakladatel Nadace Charty 77 František Janouch
Pod mrakem, teploty kolem nuly

Víkend 13. ledna – 14. ledna

Abdikovala dánská královna Margrethe II., nastoupí syn
Frederik X.
Prezidentské volby na Tchaj-wanu vyhrál William Laj
Čína reagovala na volby na Tchaj-wanu podrážděně
Nová levicově národovecká strana BSW vznikla v Německu
Nová levicově národovecká strana BSW vznikla v Německu
Piráti na svém fóru v Brně zvolili za předsedu opět Ivana
Bartoše A Premiér Fiala nevidí smysl svolat schůzku
premiérou Visegrádské skupiny V4
Šlachta napadl v televizi Rakušana a policii za zásah na
Filozofické fakultě
Zemřela herečka Jana Hlaváčová
Zasmušilý chladný den s teplotou kolem nuly

**Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny
poštou!**

**Uložte \$95 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!
Noviny :**

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam
vaše členské (na obálce před jménem) nebo
telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Jana a Pavel Kohout	-	\$205.00
Pepča Stejskal	-	\$55.00
Vladimír Machytka	-	\$45.00
Ivan Červený	-	\$30.00
Jaroslav Maier		\$25.00
Karel Marat		\$25.00
Josef Novák	-	\$ 20.00
Olga Gasková	-	\$5.00
Josef Fulín	-	\$5.00

**Velmi zajímavý rozhovor o policii,
Filosofické fakultě a střelení:**

<https://www.facebook.com/share/v/qLAURTFGZvYs5fS8/>

Vstanou noví pionýři

CTK = Kremelský režim v čele s Vladimírem Putinem
„vzkřísil“ komunistickou mládežnickou organizaci,
která by měla navazovat na Pionýra z časů SSSR.
Původně Nová všeruská dětská a mládežnická
organizace byla po hlasování přejmenována na Hnutí
prvních, píše agentura TASS 20 prosince 2023.
Viděli jsme fotky vojensky organizovaných dětí s
červenými barety na hlavách, samozřejmě v kontaktu
s uniformovanými vojáky. Vyvolává to výkřiky
pohoršení a připomínky někdejšího hitlerjugend
neblahé paměti. Nebo na komunistickou organizaci
Pionýr. Kupodivu nikdo je nepřirovnává ke skautům
či junákům.

Něco podobného u nás nemáme a je nemyslitelné, že
bychom měli v dohledné době mít.

**Sjednocení s Tchaj-wanem je
nevyhnutelné, uvedla Čína po
tamních volbách**

Jaroslav Zbožínek

Sjednocení Číny s Tchaj-wanem je nevyhnutelné,
uvedla čínská vláda v sobotu k výsledkům
prezidentských a parlamentních voleb na Tchaj-wanu.
Ty podle Pekingů ukázaly, že vládní strana na ostrově
nemá většinu.

Podle Čchena je Tchaj-wan součástí Číny a právě
skončené volby na tom nic nemění. „Náš postoj
k vyřešení tchajwanské otázky a uskutečnění
národního sjednocení zůstává konzistentní a naše
odhodlání je pevné jako skála,“ zdůraznil mluvčí
s tím, že Peking nebude trpět žádné separatistické
aktivity na Tchaj-wanu.

„Budeme se držet stanoviska z roku 1992, které
ztělesňuje princip jedné Číny, a pevně se stavíme proti
separatistickým aktivitám zaměřeným na ‚nezávislost
Tchaj-wanu‘, stejně jako proti zahraničnímu
vměšování,“ dodal Čchen, jehož země považuje
Tchaj-wan za odštěpeneckou provincii Číny.

Ve zkratce

Už se to sype. Scholzova vláda se zle propadla
Německá vládní koalice je na tom nejhůře od voleb od
spolkového sněmu v roce 2021. Od té doby ztratila
dvacet procentních bodů, podle průzkumu INSA pro
deník Bild by koalice nyní ve volbách získala pouze
32 %. Každý šestý Němec je s ní nespokojen.

**Štefec: Česko zcela ve vleku svých politických
a ekonomických „poručníků“**

Na serveru Seznam Zprávy jsem narazil na článek s
názvem „Problém českých zbrojařů v Indonésii.
Stopka pro nákup stíhaček od šejků“ upozorňuje na
facebooku Jaroslav Štefec a pokračuje

**K ukončení války na Ukrajině je třeba získat
Čínu, řekl šéf švýcarské diplomacie.**

raha - Do společného úsilí o ukončení války na
Ukrajině je třeba zapojit Čínu. Podle agentury Reuters
to dnes prohlásil švýcarský ministr zahraničí Ignazio
Cassis, který spolupředsedá dnešní globální schůzce
vrcholných diplomatů v Davosu o naplňování
mírového plánu ukrajinského prezidenta Volodymyra
Zelenského.

**Hokejistky mají z MS osmnáctek historické
stříbro, ve finále podlehly USA**

České hokejistky získaly na mistrovství světa hráček
do 18 let stříbrné medaile, které znamenají historický
úspěch. Při první finálové účasti v Zugu statečně
odolávaly favorizovaným Američankám, ale nakonec
prohrály 1:5.

Černoušek turistickou atrakcí.

Černoušek na Litoměřicku patřil před rokem k
nejznámějším českým vsím. Proslavil jej tehdejší
kandidát na prezidenta Petr Pavel, který v obci vlastní
rodinný dům a ještě do nedávna v něm – už jako hlava
státu – bydlel s manželkou Evou. Obec se kvůli tomu
na čas stala turistickou atrakcí.

Didierem Rogasik a Veronika Homolková Tothova

Soňa Gyarfašová

Počas Slovenského národného povstania, ktoré vypuklo 29. augusta 1944, mnohí Slováci rôznym spôsobom pomáhali povstaleckým vojakom a partizánom. Medzi nimi bolo aj veľa mladých dievčat, ktoré sa spontánne a dobrovoľne zapojili do povstania ako zdravotné sestry. Týkalo sa to aj Vilmy Viery Dulovej, známejšej pod pseudonymom Pim Dulová. Prečo práve Pim? Vysvetľuje to v knihe „Francúzski bojovníci v Slovenskom národnom povstaní“ (1947), ktorej je spoluautorkou: „Krátko po príchode do Detvy nás nadporučík Lehmann pokrstil Pim, Pam, Pum, pretože Marianne, Rose a ja sme boli často spolu a tieto prezývky nám zostali navždy.“

Po tom, čo sa nemeckým vojskám s pomocou POHG podarilo poraziť SNP koncom októbra 1944, povstaleckí vojaci a partizáni, ktorí nechceli zložiť zbrane, sa uchýlili do hôr, aby až do príchodu oslobodzovacích vojsk naďalej bojovali proti okupantom. Pim bola v novembri 1944, spoločne s kapitánom Gérardom Forestierom, zatknutá. Ona uväznenie v Banskej Bystrici prežila, ale kapitán Forestier bol spolu s ďalšími piatimi francúzskymi bojovníkmi a stovkami iných mučeníkov zastrelený v Kremničke.

Odkedy som začal pracovať na príbehu francúzskych bojovníkov v Slovenskom národnom povstaní a všetkých, ktorí im akýmkoľvek spôsobom pomáhali, pričom mi je už asi 4 roky nápomocná aj kamarátka Soňa Benčová, zúfalo hľadám čo i len jednu fotografiu Pim, aby som videl jej tvár. Pred pár dňami som našiel informáciu, že zomrela 5. decembra 1991 v Grasse na juhu Francúzska. Pim sa narodila 28. apríla 1913 v meste Martin, predtým Turčiansky Svätý Martin.

Veľká vďaka kamarátke Soňi Gyafašovej, ktorá našla tu knihu a darovala mi ju!

Hľadám ďalej, jasne, ale ak má niekto informácie o Vilme Viere Dulovej, napíšte mi, prosím, správu. Ďakujem.

- ošetrovatelky 1. partizánskej brigády Milan Rastislav Štefánik;

Ivan Kováč

Soňa Gyarfašová

Silný príbeh, vďaka Peter Juscak, ktorý sa so Solženicynovým spoluväzňom z Československa Ivanom Kováčom roky priatelil a ako prvý zaznamenal jeho príbeh..

Manželka Ivana Kováča Cecília Kováčová prežila tiež neveriteľný príbeh. Ako mladé dievča skončila v roku 1942 v transporte zo Slovenska do Osvienčimu.

Odtiaľ ju v roku 1945 zobrali ako väzenkyňu Sovietsi priamo do gulagu, na Vorkutu.

Tam prežila desať rokov. A na ceste naspäť sa zoznámila s Ivanom Kováčom, tiež väzňom gulagov.

O príbehu ženy zo Slovenska hovorí aj svetový bestseller **austrálskej spisovateľky** Heather Morris Cilka s Journey.

Všetky informácie o manželoch sa zachovali však len a len vďaka Petrovi, ktorý ich roky navštevoval a postupne rozkrýval ich príbeh.

Po svojich knihách *Odvlečení a ...a nezabudni* na labute píše o ďalších príbehoch aj vo svojej novej knihe *Desaťkrát gulag*.

*

Autor dodal Štěpán Černoušek

V roce 1948 ho StB předala Sovětům a ti ho odveklí z Prahy do Gulagu na území dnešního Kazachstánu. Tam vedl úspěšnou stávkou vězňů a sprátil se s Alexandrem Solženicynem, jehož „Souostroví Gulag“ právě dnes slaví 50 let od prvního vydání v Paříži. Slovenský právník Ivan Kováč byl možná také jedním z předobrazů povídky „Jeden den Ivana Děnisoviče“. Jeho ztěží uvěřitelný příběh, u nás prakticky neznámý, jsme dnes publikovali na portále Gulag Online: <https://1url.cz/VuCl1d>. Článek jsme doprovodili unikátními archivními fotografiemi i několika snímky z naší nedávné expedice do Kazachstánu (o níž už brzo uslyšíte víc...).

Text ve zkrácené verzi vyšel i v dnešním Právu. Obrovské díky patří autorovi článku, mému kamarádovi Peter Juscak, slovenskému spisovateli, který téma odvečených do SSSR zkoumá posledních 30 let a příběh Ivana Kováče zdokumentoval ještě před jeho smrtí v roce 2002. Bez jeho úsilí a vytrvalosti by tyto příběhy a další česko-slovensko-sovětské historické souvislosti upadly do zapomnění. A vřele doporučuju jeho knižní novinku „Desaťkrát Gulag“, kde je kromě příběhu Ivana Kováče podrobně zpracováno dalších devět neuvěřitelných osudů Slováků, kteří skončili ve spárech sovětských repres

Eštebáci operovali v srdci BBC, do Prahy donášala exšéfkyně slovenské sekce.

3. ledna 2024 CTK

Niekdajšia redaktorka československej sekcie a až do roku 2005 šéfkyně slovenského vysielania BBC World Service Terézia Javorská podľa archívnych materiálov pôsobila ako spolupracovníčka a neskôr agentka Štátnej bezpečnosti komunistického Československa. Server Hlídací pes upozornil na to, že informácie z archívov ŠtB dohľadal v Prahe reportér britského denníka Daily Mail Tom Kelly. Prvý takýto prípad Dôstojník ŠtB, ktorý vtedy pod diplomatickým krytím pôsobil na československom veľvyslanectve v Londýne, získal Javorskú do služieb Štátnej bezpečnosti v polovici 80. rokov.

„Bezpečnostní experti sa domnievajú, že ide o prvý známy prípad infiltrácie agenta zahraničnej spravodajskej služby do BBC od začiatku studenej vojny,“ napísal Daily Mail.

Informácie od Javorskej, pracujúcej pod krytím menom agent Vora, si ŠtB podľa dostupných informácií považovala.

Zaujímavé informácie

Ako novinárka renomovanej rozhlasovej stanice vysielajúcej z Británie do zahraničia mala prístup k zaujímavým informáciám z britskej politiky aj o politických utečencoch, ktorí s československým vysielaním BBC často spolupracovali.

„Do dnešného dňa sme s ňou uskutočnili trinásť stretnutí, na ktorých nám odovzdala informácie o československých emigrantoch v krajine a ich aktivitách a tiež o stave českej a slovenskej sekcie BBC. Odovzdala nám tiež informácie, ktoré boli využité a vyhodnotené ako veľmi zaujímavé,“ citoval Daily Mail zápis riadiaceho dôstojníka z decembra 1985.

V auguste 1987 sa Javorská zo spolupracovníčky stala agentom.

Viedla viaceré sekcie

Do Británie odišla Javorská v roku 1969, pôvodne ako au-pair (pozn. red: mladý človek, obvyčajne študentka, ktorá pomáha v zahraničí s domácimi prácami za stravu a ubytovanie, zvyčajne s cieľom naučiť sa jazyk), neskôr v Londýne vyštudovala vysokú školu a do BBC nastúpila v roku 1976.

Postupne sa v BBC World Service dostala v československej sekcii na riadiace pozície. Niekoľko rokov bola zástupkyňou šéfa celej sekcie a krátko československé vysielanie aj viedla.

Následne stála až do roku 2005, keď BBC zrušila rad zahraničných redakcií, na čele slovenskej sekcie BBC World Service.

Vyjadrenie BBC

Javorská má aktuálne 73 rokov, už niekoľko rokov je však pripútaná na lôžko a v kóme po tom, čo ju na priechode zrazilo auto.

Jej rodinní príslušníci žiadost' novinárov Daily Mail o komentár k informáciám z archívov ŠtB odmietli, uviedol Hlídací Pes.

Súčasnú vedu BBC podľa vyjadrenia svojho hovorca „počuje o týchto historických obvineniach prvýkrát a bude ich brať vážne“.

Progresívci rozhnevali viaceré známe tváre.

Dôvodom bol status o útoku na Izrael

https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/684819-progresivci-rozhnevali-viacere-zname-tvare-dovodom-bol-status-o-utoku-na-izrael/?utm_source=pravda&utm_medium=hp-box&utm_campaign=shp_9clanok_box

Ich voliči a ovce sú už agresívne aj voči sebe navzájom. Už to tu nebudem pastovať, ako zúrivo na seba za to útočili, napríklad na Valáška, akokeby nemohol mať iný názor. A to má len trochu iný názor a celkom pochopiteľný!

Už im tam nadávajú, že keď nebudú úplne rovnako myslieť, tak ich už voliť nebudú!

K tomuto si ich ovce vychovali, že samotní ich čitatelia SME a Denníka N, sa už dožadujú povinne jednotných názorov na všetko, inak aj samotných progresívcoov treba vyhnať, čo sa od jednoliateho stáda budú líšiť!

Robili by toto liberáli, čo majú zmysel pre rôznorodosť a inakosť?

V ich gebuliach je inakosť a rôznorodosť možná len v sexe! Tam došli so svojim totalitným rigidným myslením!

BRATISLAVA - Delegácia amerického Kongresu po sobotňajších stretnutiach (13.1.24) so slovenskými predstaviteľmi v Bratislave vyzdvihla úzke vzťahy medzi oboma krajinami. Dvadsať rokov po vstupe Slovenska do Severoatlantickej aliancie (NATO) ho kongresmani označili za dôveryhodného spojenca.

Malý Vincko sa v škole od spolužiaka Lojza dozvie, že väčšina dospelých skrýva nejaké veľké tajomstvo a je veľmi ľahké ich vydierať tým, keď povieš: Poznám celú pravdu. Vincko sa rozhodne, že to doma vyskúša. V kuchyni stretne mamičku a hovorí: Mama poznám celú pravdu. Matka mu rýchlo vtlačí do dlane 5 Eur a zašepká: Hlavne to nehovor oteckovi. Vincko je spokojný. Keď sa vráti otecko z práce domov, príde k nemu a hovorí. Poznám celú pravdu. Otecko mu vylakane podá 10Eur a zašepká: Prosím ťa, ani slovo tvojej matke. Vincko je veľmi spokojný. Keď ide na druhý deň do školy, stretne pred dvermi pošťára. Rozhodne sa to skúsiť ešte raz a hovorí: Ujo pošťár, poznám celú pravdu. Pošťár odhodí tašku s poštou, roztvorí náruč a vykrične. Tak pod' dať oteckovi veľkú pusú!

Než se bude něco zakazovat

VIDLÁK

Pamatujete na výbuch ve Vrbětčích? To je už hodně dávno... Dlouho to byl případ nešťastné události. Výbuch ve velkém skladu munice, ze kterého byla spousta dalších menších výbuchů... pravděpodobně nedbalost při manipulaci nebo nevhodné uskladnění. Policie vyšetřovala i verzi, že šlo o zametení stop po nějakých temných kšeftech, ale nic se neprokázalo a takto by to i zůstalo, kdyby vrchní čučkař Koudelka nepřišel se senzačním odhalením, že za výbuch mohou ruští agenti Čuk a Gek.

Tehdy kvůli tomu málem padla vláda. Pamatujete ty ztrápené obličejky na tiskovce? Ani prezident Zeman se tehdy netvářil nijak valně. Tehdy se mluvilo o nezvratných a jednoznačných důkazech, hned následovala různá vyhoštění a prudké zhoršení vztahů s Ruskem, udělala se řada v podstatě nevratných kroků... a pak nastalo ticho. Vyšetření skončilo, zapomeňte. Neukázali nám žádný důkaz, nepopsali nám, jak to celé proběhlo, všechno bylo tajné, tajnější a nejtajnější... ale přesně tudy vedla cesta k dnešní pětidemolici.

Pochybností tehdy bylo hodně... já o nich také psal. Například, že municák se neodpaluje tak, že tam začne hořet, hasiči přijedou až tam, zdokumentují kouř i oheň a pak se celkem v klidu stáhnou. Když agent uklízí, použije nějaký pekelný stroj a nekamufluje to táborákem, který si navíc dlouho v klidu plápolal a nikde nebyla žádná jistota, že prostě jen nedohoří a žádný výbuch se konat nebude.

Pochybnosti byly, veřejnost vznášela dotazy, ale nic z toho nebylo. Prostě věřte Koudelkovi a spřáteleným tajným službám, veřejnost je přece z podstaty blbá a není důvod jí něco říkat. Pro to jsme klíči necinkali, aby si kdejaký buran dělal obrázek o vyšetřovací práci tajných služeb a prokletými otázkami zpytoval jejich metody a výsledky.

Pak byly volby...

Nemohu si pomoci, ale já dneska vidím druhé Vrbětice. Našeho šileného střelce na filozofické fakultě. Ne, nehodlám se zabývat tím, jestli policie mohla dojet o pět minut dřív. Byl to první případ amerického střelení a žádné policejní cvičení nenahradí zkušenosti nabyté v akci. Ale začíná mě štvát, že to vedou přesně stejným směrem jako vyšetřování ve Vrbětčích. Hlavně aby se o tom moc nemluvilo, hlavně aby to bylo tajné, hlavně, aby se nějakí burani moc nezajímali o podrobnosti... nejlepší bude, když budou všichni tak zticha, že ani nezmíní vrahovo jméno...

Já chci informace a měli bychom je chtít všichni. A úplně nejvíc by informace měli požadovat majitelé zbraní. Jinak z toho bude přímá cesta ke zhoršení jejich postavení. Už teď jsou liberální médiá plná výzev k odzbrojení obyvatelstva. Tak jako jsme se měli dožadovat výsledků v kauze Vrbětice, teď bychom měli mnohem hlasitěji volat po informacích z vyšetřování.

Například... Víme, že měl střelec vícero zbraní. Ale vlastně nevím, jestli policie kdy řekla, o jaké zbraně šlo. Viděli jsme fotku jedné pušky na kolejkách. Kde jsou fotky ostatních zbraní? Dozvěděli jsme se, že se prý našel dopis, ve kterém se Kozák přiznává ke střelbě v Klánovickém lese. Ale bez jakýchkoliv podrobností. Kde přesně se v domě našel, za jakých okolností se našel, našli ho v den střelby nebo až za týden? Co v něm bylo napsáno? A hlavně... co tam bylo napsáno, kromě hentohto přiznání?

Teď už to vypadá, že jsou dopisy dva. Jeden, co našli u něj doma a jeden co našli na fakultě... Jak to doopravdy bylo?

Také jsme se ještě nedozvěděli nic o tom, jak Kozák vlastně vraždil. Ano, běhal asi pět minut nahore za zábradlím. Ale co dělal předtím? Chodil po chodbách a střílel? Chodil do posluchárny a učebny? Jak se pohyboval po budově? Mrtvých prý bylo patnáct, ale jména známe jen čtyři. Zraněných bylo ještě víc a je tam ticho po pěšině.

Já vím... pieta a ohledy. Ale sakra, už teď je veřejný prostor plný domněnek a nedůvěry. Už teď se policii nevěří a nevěří se jí ne proto, že je skoupá na slovo, ale že je důvodná obava, že takhle skoupá na slovo zůstane trvale. Podezření, že v celém případě něco smrdí, neustále roste a drobných indicií, že se taková tragédie někomu ohromně hodí, těch také přibývá.

Je v našem zájmu vědět všechno, a to co nejdříve. Česká republika není jako USA a není jako západní Evropa. Nemáme tu miliony muslimů. Nemáme tu americký styl vyučování, nemáme tu americké zákony o zbraních, nemáme americkou povahu. Jsme jiní. Než začneme dělat totéž, co dělají po každé střelbě v USA, rád bych věděl co nejjednodušší a co nejpřesnější, co se vlastně stalo. Když důchodce Balda pokácel strom na koleje, tak jsme věděli o každém jeho zaškrabání na zadku a věnovala se tom speciální čísla časopisů. Nikdo tenkrát nebyl zraněn. Teď máme patnáct mrtvých, k tomu pětadvacet zraněných a víme jen to, co „nedopatřením“ uniklo a co přinesli jednotlivci s mobily.

Jaký byl Kozák člověk, jaké prostředí ho formovalo, co se učil na fakultě, co psal, natáčel? Jaké názory projevoval? Byl podobný jako ten jeho spolustudent, co měl na profilu, že je třeba zrušit důchody i důchodce? Jestli střelec napsal nějaký manifest, tak s ním chci být seznámen. Jako jsme o Baldovi věděli, „jak se zrodil terorista,“ tak chci vědět, jak se zrodil Kozák.

Kde jsou novináři, když je potřebujeme?

Já nechci druhé Vrbětice. Ty první nám přinesly Fialu a tyhle druhé nám mohou přinést něco ještě mnohem horšího. Chci vědět, co se stalo. Chci to vědět naprosto podrobně. Chci vědět všechny detaily. To je jediný způsob, abychom neměli další hysterické volby s hysterickým chováním politiků i voličů. Vybízím především majitele zbraní, aby volali po informacích z vyšetřování... pokud se nebude mluvit o tom, jak to s Kozákem bylo, tak se bude mluvit o tom, že nemáme mít doma ni špičaté nože, natož pak pistole či pušky. Když je někde fotka Kozáka, tak hned vedle je fotka Černochové s podobným kvěrem, Zdechovského Tomík se vzduchovkou a Fiala jak se radostně přehrabuje v nábojnicích. Tohle je teď nejběžnější narativ, kdo je tragédií vinen. Pořád se u nás mluvilo o tom, jak jsme ve válce... Jestli nechcete přijít o unikátní evropský postoj ke zbraním mezi lidmi, tak rozhodně není na místě, aby se ve vyšetřování cokoliv tajilo.

Volejme o informacích. Tlačme na policii i na ministra vnitra. Tajné vyšetřování dopadne tak, jak mocní potřebují. Veřejné a kontrolované vyšetřování dopadne tak, jak to bylo. Padni komu padni. Chování policie i ministerstva příliš ukazuje, že mají co skrývat. Než začne veřejná debata o zbraních, měla by proběhnout veřejná debata o této tragédii a měla by to být nejširší debata, jaká se u nás kdy vedla. Cokoliv, co v této kauze zůstane tajné, to se obrátí proti nám a bude použito proti nám.

Už teď to vypadá, že policie má nejvíc práce s chytáním těch, kteří na sociálních sítích něco blbě pláclí... o tom nás informují, ale že by zveřejnili alespoň přepis střelcovy dopisu... to ani náhodou.

Jestli se belzebub v něčem předvedl, tak v té naprosto debilní hlášce, že se o Kozákovi nemá mluvit, aby to náhodou nikoho neinspirovalo. Hérostratos zapálil Artemidin chrám před dvěma a půl tisíci roky a pořád je jeho jméno známé. Vždycky to tak bude. My se naopak musíme dožadovat i těch nejmenších podrobností. Pokud to neuděláme, tak o zákonech na naší ochranu rozhodne pár chytrolínů, kteří to nedělají kvůli našemu bezpečí, ale kvůli svým zájmům.

A kdo tvrdí, že veřejnost není dostatečně způsobilá, aby znala všechny detaily, ten ať si jde někde založit svoji soukromou diktaturu. Dokud tady máme alespoň zdání demokracie, tak bych prosil, abychom byli seznámeni úplně se vším. Chci se rozhodovat podle reality, ať je jakákoliv, ne podle nějakých papalášských pseudohodnot. Nejdřív chci vědět, co přesně se stalo a pak teprve budu mít názor, co by se s tím mělo dělat.

Z mezinárodní hvězdy vyvrhelem.

Pětasedmdesátiny Gérarda Depardieua jsou hořkosladké

Jakub "lamps" Vopelka

Gérard Depardieu vstupuje v 75 letech do životní etapy, které během své obdivuhodné kariéry úspěšně unikal. Už v sedmdesátých letech rozvířil bulvár rozhovorem, v němž znásilňování dával za vinu ženským obětem a chlubil se, že i hromadných zneužití se účastnil od devíti let. Zasloužilý francouzský herec, jenž má na kontě bezmála 250 tuzemských i zahraničních rolí, momentálně čelí třinácti obviněním ze sexuálního napadení. Nemluvě o kontroverzním přijetí ruského občanství kvůli daňové úlevě a prvotní podpoře krymské anexy. Dlouholetý guru evropského herectví tudíž v očích mnoha klesl někam na úroveň Stevena Seagala.

Rodák z francouzského Châteauroux, jenž vyrůstal v chudých poměrech mezi pěti sourozenci, přitom svým žánrovým záběrem a specifickým charismatem hravě konkuroval i legendám jako Alain Delon, Jean-Paul Belmondo nebo Louis de Funès. Z pohledu tržebních statistik to ostatně je pouze posledně zmíněný komik, jehož filmy ve Francii vydělaly víc peněz než ty, v nichž od roku 1970 pravidelně a většinou v hlavních rolích vystupuje Depardieu.

Zářná kariéra

Hraní pro něj bylo v podstatě životní spásou, neboť od částečné ngramotnosti, drobných loupeží a dalších kriminálních aktivit mu otevřelo dveře ke kultuře, slávě a samozřejmě obrovskému bohatství. Vše začalo roku 1974, kdy zaujal v komediích Krysy z temnot a především Buzíci. O dva roky později už zářil v kontroverzním dramatu Milenka a s Robertem De Nirem utvořil vynikající tandem v historické epice Bernarda Bertolucciho XX. století.

Výčet hercových památných rolí je vyčerpávající, z pohledu hmotných ocenění vyčnívají dramata Poslední metro (1980), Tartuffe (1984), Jean od Floretty (1986), Cyrano z Bergeracu (1990) nebo Paříži, miluji Tě (2006). V 80. letech třikrát spolupracoval s režisérem Francisem Veberem a hercem Pierrem Richardem na kultovních komediích Kopyto (1981), Otec a otec (1983) a Uprchlíci (1986). Svě výjimečné komické nadání Depardieua později podtrhl v klasice Drž hubu! (2003), která svědčí o jeho nebývalém hereckém rozsahu.

Mezinárodního věhlasu herec nabyt v hollywoodských produkcích jako Zelená karta (1990), za niž vyhrál svůj jediný Zlatý glóbus, nebo 1492: Dobytí ráje (1992). Ve filmu Ridleyho Scotta ztvárnil protagonistu Kryštofa Columba a dokázal, že zvládne vévodit i těm nejhvězdnějším projektům. Mainstreamové publikum si ovšem hromotluka s placatým nosem nejvíc zamilovalo v úloze Gala Obelixe ze čtyř celovečerních adaptací Goscinyho legendárních komiksů. Nejrázovitějším z nich se stala bláznivá Mise Kleopatry (2002), která spolu s pravěkou parodií RRRrrr!!! (2004) rámuje hercovo nejdívočejší období.

Excesy za hranicemi tolerance

Divoce si Depardieu vždy vedl především v soukromí a netajil se svou závislostí na alkoholu. Se štěstím přežil několik nehod v autě či na skútru, přičemž často řídil silně pod vlivem. S tím, jak francouzská kinematografie po přelomu tisíciletí spíš potemněla, také život a tvorba jejího vrchního hereckého představitele nabíraly klopotné obrátky. Depardieu stále hraje až v pěti filmech ročně a uznání sklídl například za detektivní ságu Veřejný nepřítel č. 1 nebo drama Valley of Love (2015).

Stále víc pozornosti ovšem přitahují hercovy osobní a politické excesy. Kvůli mediálnímu lynči herec před dvěma týdny dal k dispozici svůj Řád Čestné legie, tedy nejvyšší francouzské vyznamenání. Prezident Macron se Depardieua sice zastal, ale jinak se nad kdysi nedotknutelným umělcem stahují temná mračna. Jeho náklonnost k Putinovi veřejnost tolerovala ještě před deseti lety, kdy málokdo předvídal agresivní vojenské kroky proti Ukrajině.

Probíhající vojenskou invazi ostatně odsoudil i Depardieu, jenž přijal ruské občanství také kvůli tomu, aby se vyhnul placení 75% daně osob s nejvyššími příjmy.

Filmaři s ním však odmítají pracovat vinou množících se osočení ze sexuálního obtěžování. Jedna z obětí, herečka Emmanuelle Debever, dokonce 7. prosince spáchala sebevraždu. Veřejnost šokovaně přihlížela také dokumentu Gérard Depardieu: Pád zlobra, který mimo jiné zachycuje herce při návštěvě Severní Koreje roku 2018. Depardieu před štábem pronáší necitlivé výroky na adresu žen, napodobuje sexuální akty a předstírá, že osahává zadek tlumočnice.

Otec čtyř dětí (včetně syna Guillaumeho, jenž roku 2008 zemřel na pneumonii) rovněž roku 2020 konvertoval k pravoslavnému křesťanství. Jeho blízcí odmítají, že by byl špatným člověkem, a většinu hercových excesů omlouvají s tím, že jde o součást Depardieuovy provokativní soukromé hry. Hvězda Muže se železnou maskou nebo thrilleru Pouhá formalita ovšem v bující cancel culture těžko nalezne dřívější obdiv a pracovní stabilitu, což je s ohledem na Depardieuův kinematografický přínos zvláště smutné. zdroj: Kinobox, ČT24

Josef Vondruška

*18. duben 1952, Bohušovice nad Ohří
†28. prosinec 2014, Praha

Před roky devíti zemřel básník, prozaik, hudebník a výtvarník, kterému se říkalo Vaťák, což se mu moc nelíbilo.

Český undergroundový autor, který sepsal kroniku The Plastic People of the Universe, se vyučil malířem pokojů. Po vyučení pracoval v dělnických profesích.

V roce 1973 absolvoval pětiměsíční náhradní vojenskou službu u pracovní jednotky v Žatci. Po svém návratu do civilu na konci roku 1973 nastoupil jako kytarista a zpěvák do skupiny Umělá hmota, kde se stal hlavním textařem. V lednu 1977 podepsal Chartu 77. Pepa pak vstoupil do kapely The Dom a tři roky v ní strávené vždy označoval za nekrásnější svého života, přestože většinu období strávil na drogách.

V roce 1980 emigroval přes Rakousko do australského Sydney, kde pracoval jako dělník v továrně.

Do Československa se vrátil po Sametové revoluci v roce 1992...

"Ladění nástrojů považuju za buržoazní přežitek."

Ve Skotsku objevili několik desítek větrných turbín, které v sobě měly NAFTOVÉ GENERÁTORY, aby jim v zimě nezamrzaly...

O nabíjecích stanicích pro elektroauta v Austrálii, které jedou také na naftu, protože tam nemají vedení, jsem psal nedávno...

No nic, jen další pozitivní novoroční příběh.

Pokud nevěříte, tak se podívejte:

<https://www.dailyrecord.co.uk/news/scottish-news/dozens-scottish-power-wind-turbines-29135763>

<https://www.drive.com.au/news/viral-video-diesel-generator-powering-nrma-ev-chargers/>

Zajímavosti. Víte, že....

Jen připomínka, Ernst Mach, muž po kterém je jmenována rychlost zvuku jako "Mach č.1" nebo "M1" - 1235km/hod. při mořské hladině, se narodil a byl vychován v městě Brně, přesněji v jeho dnešním předměstí, tehdejší vesničce Chrlících u Brna.

Smutné

Růžena Hladíková

Uvedené záběry mi vyvolávají vzpomínky na podobné zážitky. V roce 2004 jsme se s mužem 24. 12. vrátili z cest po Thajsku, kde jsme poslední dny před odletem trávili na ostrově Kho Phi Phi. Nechápali jsme 26. 12. záběry TV z míst, kde jsme 2 dny před tím pobývali v nádherné přírodě mezi původními obyvateli mořskými cikány i turisty z celého světa.

Po roce jsme se tam vrátili a marně hledali jak rybáře, tak Thajce, kterým patřili skromné i bohatší turistické rezorty. Zůstalo jich tam minimum.

Po další návštěvě po 14 letech jsme byli naprosto zhnuseni.

Veškerých dotačních a podpůrných finančních zdrojů z celého světa se zmocnili bílí západaní humanitární "pomocníci" a na daném rajském ostrově vystavěli desítky a stovky přepychových hotelů, z jejichž zisků původním obyvatelům přichází minimum. Otročká služba bílým zbohatlíkům.

Víckrát už bych se tam nevrátila a dávám za pravdu kamarádovi, který tam cca 10-12 let žil, přežil v přístavu vlnu tsunami, vrací se každým rokem v zimních měsících do Thajska a Indonésie stále. Nikdy však už ne na Phi Phi, kde ne tsunami, ale bílí kolonizátoři vyhnali mořské cikány = rybáře a zmocnili se výhodné turistické lokality a po svém ji přetváří = ničí

Proto i dnes, jako tenkrát, ráda přispějí jen tehdy, budu-li mít jistotu, že finanční pomoc bude zaručeně poskytnuta těm, kteří ji vskutku potřebují.

Vážení čtenáři, děkuji Vám všem, kteří pomáháte udržet tyto Noviny. Přeji Vám, dobří lidé, mnoho zdraví a spokojenosti v tomto přestupném roce 2024.

Vydavatel si dovoluje upozornit, že i v tomto roce publikuje též neověřené zprávy, které dostává emailem nebo se dočte na internetu. Dělán to protože i na „šuškanď“, která koluje mezi lidem, bývá leccos pravdy. Často více než v oficiálním tisku či televizi.

Bohužel nejsme schopni si ověřit nakolik jsou tyto drby či „šuškanď“ pravdivé. To už nechávám na Vás a čase, který pravdu či lež odhaluje nejlépe. Snad ještě vzpomínku... Kdysi v době, kdy nám tisk a televize básnili, jak se máme dobře a jak Amerika a imperialisti jsou již na kraji propasti, ještě dříve, než lid zapudil cinkáním klíčů zlé komunisty, jsem v tramvaji zaslechl rozhovor dvou penzistů: „Bůh ví, jestli ta „Amerika! vůbec existuje! Bych řekl, že ji vymysleli komunisti jen aby nás strašili!“.

Tak mě tehdy napadlo, že vlastně ani já v té tramvaji co se vezeme dnes nemohu dokázat, zda ta „Amerika“ opravdu existuje.

Popravdě řečeno, kdo z nás si skutečně pamatuje kdy a jak se narodil. I náš příchod na tento svět je vlastně svědectví z druhé ruky.

Přejme si společně alespoň to aby ta tramvaj jela správným směrem!

Co více si můžeme přát?

Pozn. redakce: Tato poznámka není určena čtenářům, ale kontrolorům.

Důležité upozornění: Mnohé texty v těchto Novinách mohou být, a patrně i jsou, čirá spekulace, nic není ověřeno, je to zřejmě blábol, ale pečlivou analýzou platné legislativy dospěla redakce k závěru, že žádný zákon nezakazuje zveřejnit teorii, že Země je placatá, vakcína brání přenosu, děti se mohou klidně učit roky z domova nebo podobné konspirační teorie. A to zejména pokud jsou jako konspirační označeny.

Přijde holčička do zverimexu a žvatlá: „Puosim vás, máte máj kwáičky?“

Prodavač servilně nasadí klasické dětské žvatláni, sehne se k ní a vezme ji k výběhu:

„Tak ty bys chtěla kwáička? A jakýho? Máme tu... májho hnědýho kwáička, tuochu víc chwupatýho šedivýho kwáička, májho uoztomího bíuího kwáička...“

Holčička se dívá do výběhu, vytáhne z pusy lízátko a povídá:

„No myslím, že té mé kobře je barva jedno.“

Receptiš No.639

"Korhely leves"

- opilecká polévka - vyprošťovák

Náročná jsou rána opilcova. Pokud mu chcete trochu ulevit, uvařte vyprošťovák - korhely leves. Opilecká polévka pochází z Maďarska a základem je kysané zelí. Doplňuje ho klobása, uzené maso, smetana a paprika. Pikantní štiplavá chuť údajně probere i mrtvého.

Suroviny 6 porcí

500 g kyselého zelí

200 g pikantní klobásy (uzená, maďarského typu)

200 g uzeného masa (krkovice)

125 ml sladké smetany 33 %

1 velká cibule

1 velký stroužek česneku

kmín, pepř celý, nové koření, pepř mletý,

3 bobkové listy, 1 lžice mleté červené papriky sladké,

2 lžičky mleté červené papriky pálivé, 2 lžice mouky

4 lžice oleje, voda, krystalový cukr, ocet

Postup přípravy

Kapustu - zelí prekrájame, cibul'u pokrájame na jemno, údené mäso na malé kocky a klobásu na kolieska.

Kapustu dáme do hrnca aj so šľavou (ja som nepreplachovala), pridáme údené mäso, klobásu, kmín, čierne a nové korenie, bobkové listy, dolejeme studenou vodou a varíme.

Keď je kapusta takmer mäkká, zahustíme zasmažkou z oleja, múky, mletého čierneho korenia, oboch paprik, vody a povaríme ešte 15 minút.

Pridáme sladkú smotanu a necháme krátko prebublať, vypneme plameň. Pridáme prelisovaný cesnak, prikryjeme pokrievkou a necháme odstáť.

Dochutíme cukrom, octom, ak treba dosolíme. Podávame horúce s krajcom dobrého domáceho chleba. Kto nedáva šľahačku, podáva kyslú smotanu zvlášť v miske a každý si polievku dochutí sám.

Poznámka autorky receptu

Zdroj: starý rodinný recept. Toto sa u nás podávalo ako posledné teplé jedlo nad ránom na svadbách, hlavne na Silvestra a na veľkých rodinných "sešlostech". Polievka je čím staršia, tým lepšia - ale to sa u nás nikdy nestihlo stať. Je veľa variant prípravy, u nás sa zaužíva práve táto.

Je to všechno nějaké divné

Nikola Bornová

O příšerném masakru na Filozofické Fakultě Univerzity Karlovy jsem nechtěla psát nic, stejně jako té o odporne vraždě tatínka s miminkem v Klánovickém lese. Jsou to ohavnosti, emoce jsou kvůli tomu extrémně rozbourané a já se nechci takovým věcem vůbec věnovat. Když si představím rodiče těch povražděných mladých lidí, kteří je dvacet let vychovávali a piplali a pak jim je z života nemilosrdně vytrhl nějaký magor, tak...no ta bolest musí být obrovská.

Bohužel oba případy byly okamžitě extrémně ZPOLITIZOVÁNY. Skoro jako kdyby někteří lidé na ten masakr na filozofické fakultě čekali jako na smilování, protože jim to umožní odvrátit pozornost od vlastních zločinů a neschopnosti a k tomu ještě získat alibi pro natlačení předem připravené agendy, která ještě víc omezí naši bohem danou lidskou svobodu. Navíc obě příšerné události vyvolávají ten naprosto nezbytný strach, ten TEROR, který je nutný pro ovládnutí společnosti a pro prosazování věcí, které by v období klidu neměly sebemenší šanci projít. Viz covidová operace, agresivní vnučování experimentálních injekcí, strašení klimatickou katastrofou, děšení přímým zatažením do války a tak dále. Navíc – čím více o masakru na filozofické fakultě víme, tím podivnější to celé vypadá.

Podivné shody okolností se dějí vždy a všude, ale problém nastává, když se stane nějaká extrémní událost a podivné „shody náhod“ se nestanou dvě nebo tři (což je realistické), ale objeví se jich doslova přešerš. Sledovat „souhry okolností“ je také jeden ze způsobů, jak poměrně spolehlivě odhalovat skutečné tragédie od těch, které někdo předem naplánoval pro specifický účel. Když je „podivných náhod“ jen pár, je to v pořádku. Když jich je spousta a dokonale do sebe zapadají, můžete si být skoro jistí, že tam nějakým způsobem strkaly pracky tajné služby.

Podezřelé okolnosti u tragédií nachystaných někým jiným, než je prezentovaný hlavní viník, se často podobají. Například během teroristického útoku zcela náhodou zrovna probíhá nějaké proti-teroristické cvičení, což naprosto dezorientuje normální policejní složky. Nebo jen několik týdnů před případem dojde k sérii prapodivných přesunů majetkových práv u inkriminované budovy či ke změně vedení místních bezpečnostních složek nebo týmu údržbářů budovy. V průběhu tragédie dochází k podivným hromadným selháním všech bezpečnostních systémů najednou, k podivným výpadkům kamer a kamerových záznamů, stejně jako ke ztrátě nějaké zásadní dokumentace a k náhodné skartaci potenciálně kompromitujících materiálů. Často je to spojeno i s podivnou náhodou, že na místě nehod a masakrů jsou mezi oběťmi lidé nějak nepohodlní systému a naopak systémoví poskoci „náhodou“ na poslední chvíli zruší rezervaci lodního lístku nebo meeting v mrakodrapu. Velmi časté je také to, že běžné policejní složky, požárníci, záchranáři i vojsko jsou během podobných událostí až zázračně mateni a buď jsou posíláni na úplně špatná místa nebo nedostanou správné informace a s dobrým úmyslem celou situaci paradoxně zhorší (třeba když policisté odkládají provoz zpět do centra gigantického požáru, aniž by si to uvědomovali nebo když požárníkům uprostřed zásahu najednou vypnou vodu „aby byla jinde“ a vypne se celý poplašný systém „aby lidi nepanikařili“).

Pokud člověk prostudoval několik reálných konspirací v minulosti, které pomohly prosadit nějakou agendu na potlačení lidských práv, na likvidaci opozice, na snazší převod gigantických majetků nebo pomohly režimní propagandě, tak už u nových případů cítí stejné postupy na sto honů. Kolem takových událostí se šíří podobný zápach.

Je zcela uvěřitelné, když třeba dojde k jedné nebo dvěma fatálním chybám v komunikaci nebo když skupina policistů ztratí ve velké budově orientaci...ale když se podobných věcí stanou desítky a po hrůzném činu okamžitě následuje v rozbouraných emocích nějaká škrtící akce vlády (většinou odebrání zbraní + zvýšení sledování populace + nějaká ta zatčení opozice), tak máte skoro jistotu, že „sovy nejsou tím, čím se zdají být“.

A když se člověk pořádně zamyslí nad nejhorším školním masakrem v dějinách Česka a Slovenska od druhé světové války, musí mu přijít řada věcí opravdu podivných. Těch zvláštních „shod náhod“ je tam prostě příliš mnoho najednou. Podobné události jako byl masakr na FF se dějí prakticky jen v USA, v naší lokalitě bylo až donedávna něco takového naprosto nemyslitelné a americký model průběhu tragédie z toho ční jak bolavý zub (i když je samozřejmě obrovská snaha to nějak spojit s „ruskou stopou“). Zkusme si tedy dát dohromady, co víme o podivných okolnostech obou případů.

Znovu opakují – obě ty události jsou příšerné, je mi hrozně líto pozůstalých a nikoho k ničemu nevybízáím! Jen bychom si měli dát dohromady všechna známá fakta a zkusit je co nejlépe zanalyzovat, protože díky tomu omezíme šanci, že se něco takového stane znovu. Nikdo přece nechce, aby se něco takového opakovalo a aby i u nás docházelo k výbuchům náloží v metru, k odpalování mrakodrapů, k výbuchům na maratonských závodech nebo k hromadným masakrům ve školách a kostelech! Tohle ať si dělají ve vyspělých zemích na západ od nás, Česká republika byla a měla by být i dál nejbezpečnější zemí na světě!

Seznam podivností

David Kozák absolutně neodpovídá psychologickému profilu známých masových vrahů – ti většinou byli šikanovaní, outsideri, u ničeho nedokázali vydržet, byli neúspěšní a měli dlouhodobě a prokazatelně psychické problémy. Podle toho, co aktuálně víme, byl ale Kozák úspěšný student, inteligentní, fyzicky zdatný a vysoký (jeho šikana skoro vyloučena), neprojevoval žádnou duševní poruchu, měl plány do budoucna... Možná, že se náhle objeví ještě nějaký psycholog (nějaký zahraniční), který najednou začne říkat, že Kozáka léčil, ale zatím ještě nic takového nebylo připraveno...pardon, odhaleno.

Diagnóza, že Kozák trpěl schizofrenií, se objevila ZPĚTNĚ podle toho, že provedl masovou vraždu. Je to tedy obrácený způsob diagnostiky – nebylo to tak, že mu zjistili schizofrenii a to vysvětlilo, proč střílel. Je to naopak prezentováno tak, že kvůli tomu, že střílel, tak určitě musel trpět schizofrenií. Zvláštní postup, nemyslíte?

Tento typ masových vrahů/sebevrahů nechává prakticky vždy nějaký manifest nebo dopis, který popisuje, proč příšerný zločin spáchali a ve kterém obhajují svoje činy. Od Kozáka nic takového nemáme (tajné služby ten dopis ještě nenapsaly? Nebo ho napsal ale je v něm něco, co se režimu nehodí?). Policie ale má prý podivný dopis, který se zničehonic záhadně objevil o několik dní později a podivně spojil Kozáka s vraždami v Klánovickém lese (o dopise se nic víc neví).

Kde vzal mladý student FF kolem dvou set tisíc korun na svoji šílenou výbavu? Minimálně 8 zbraní s výbavou a municí, neprůstřelná vesta... Jen puška AR-10 s výbavou stála kolem 150 000 Kč... Někjaký matfyzák, který si při studiu roky přivydělává

jako ajťák, by ještě vcelku uvěřitelný byl, ale student historie na FF? Není to nemožné, ale je to zvláštní...

Kozák prý měl dokonce pořízené i 4 tlumiče. (Aktualizováno) Dříve na to bylo potřeba speciální povolení, ale vidím, že podle novely z 1.2.2021 už stačí zbroják (zbraň kategorie C – lovecké účely), ale je povinná osobní koupě a registrace na policii.

Pokud byl Kozák takový šílenec, jak prezentují média, jak dokázal poměrně nedávno projít všemi testy na získání zbrojáku? Je to o hodně obtížnější než třeba získat řidičák. Jak to, že si nikdo nevšiml jeho šílenství? Ani lékař, ani komisař, ani instruktoři, nikdo. Byl tak skvělý herec?

Jestli to správně chápu, bydlel Kozák u rodičů, neměl ani auto a všude jezdil autobusem a MHD...ale nakoupil si během pár měsíců zbraň a výbavu za čtvrt milionu?

Proč se táhnul do MHD a přes půlku Prahy s taškou narvanou celým svým arzenálem, přičemž část těch zbraní byla jen slabá „plivátka“? Vždyť to jen zvyšovalo šanci, že bude odhalen a stejně mu muselo být jasné, že tašku pak někde nechá ležet a půjde střílet jen s dvěma nebo třema zbraněma (pokud se mezitím neproměnil v chobotnici). Puška, pistole a k tomu maximálně brokovnice. A jestli to správně chápu, zbraň z Klánovického lesa nechal jako jedinou doma – proč zrovna tuhle nenaložil taky? Už by ji neunesl?

Prý si psal telegramový účet v azbuce, a to ruštinou roditelého mluvčího. Nikde přitom není potvrzeno, že rusky vůbec uměl (studoval hlavně historii Polska).

Prapodivný telegramový kanál, který byl psaný pod jeho jménem, měl první příspěvek editovaný dvě hodiny po jeho smrti (na Telegramu nejde tzv. „time stamp“ u příspěvku měnit, je ale možné zpětně editovat už napsané příspěvky). Právě tento příspěvek, který byl přepsán po Kozákově smrti na výkřik o vraždění na škole, měl ukazovat Kozákovu šílenství a motiv...

Telegramový účet následně zmizel (došlo tajným službám, že udělali s editací přešlap a „ruskou stopu“ tam budou muset naroubovat jinak?).

Už ve 12:19 dostalo pražské operační středisko Policie ČR zprávu, že Kozák chce spáchat sebevraždu a JEDE KVŮLI TOMU DO PRAHY! To je skoro 3 hodiny před tragédií!

Už ve 12:47 našla policie v domě v Hostouni Kozákova zavražděného otce. Dům byl nachystán k výbuchu pomocí puštěného plynu (to bude ještě důležité později!). Policie už o chvíli později věděla tato fakta: po zuby ozbrojený Kozák zřejmě zavraždil otce, poslal zprávu že chce spáchat sebevraždu a JEDE KVŮLI TOMU DO PRAHY na FF UK! Proč asi chtěl jet do Prahy na FF UK?

Média neustále zdůrazňují, že Kozákův táta byl narozen v roce 1968. Opakujeme, 1968 1968 1968 1968! WTF?

Policie je poslána do budovy filozofické fakulty v Celetné (Kozák vraždil v jiné budově filozofické fakulty – v té u Mánesova mostu), protože tam měl mít Kozák vyučovací hodinu. Fakt si někdo zcela vážně myslel, že Kozák nemůže něco chystat v jiné budově a bude poslušně čekat na svojí vyučovací hodinu?! Že bude čekat ještě tři hodiny poté, co mámě poslal SMS, že jede spáchat sebevraždu? Nemohla být policie poslána na špatné místo, aby byl jinde klid na práci?

K budově FF UK u Mánesova mostu prý byl poslán JEDEN policista s obyčejnou pistolí. Asi nějaký nepohodlný kolega? Proč tam neposlali aspoň celou hlídku?

Pokud u FF UK u Mánesova mostu ten JEDEN policista byl, kde stál, že Kozák s taškou narvanou zbraněmi v pohodě prošel do budovy? Proč nestál na vrátnici? Měl Kozák plášť neviditelnosti nebo co?

- Policie první budovu FF UK v Celetné vyklidila (to je správný postup!) a ve 14:28 už věděla, že tam Kozák nebyl. Proč se většina z nich okamžitě nepřesunula do další budovy FF?
- Ve 14:38 mobilní operátor lokalizoval Kozáka asi kilometr od druhé budovy FF UK, protože si z nějakého důvodu zapnul původně vypnutý telefon. Policie ale podle všeho jen čekala na příkaz shora, co dělat dál, který (schválně?) nepřicházel.
- V budově FF UK u Mánesova mostu se dál normálně učilo, nikdo tam nic nevěděl (kromě ředitelky?).
- Ve 14:59 je oznámena střelba v budově u Mánesova mostu. Policie konečně vyráží na správné místo – po dvaceti minutách od chvíle kdy se dozvěděli, že Kozák není v Celetné (a zřejmě míří do budovy u Mánesova mostu). Na místě se dozvídají, že střelec míří v budově směrem nahoru a probíhá masakr. Mimochodem, vzdálenost mezi oběma budovami je asi jen 750 metrů, to zdravý člověk v pohodě přeběhne tak za 3 minutky, policejní auto s majákem by to dalo tak za minutu...
- Policie se nesnaží do okolí umístit ostřelovače. Proč? Dole běhá jeden policista s pistolkou a novinář s kamerkou.
- Tým policistů konečně vchází do správné budovy a podle některých zpráv tam na chvíli ztratili orientaci a zabloudili. Hm...
- Kozák mezitím vyšel nerušeně na balkon na střeše. Za sebou nechal 14 (?) mrtvých a nižší desítky zraněných studentů a učitelů. Z balkonu pak dál nerušeně střílí.
- Studenti byli vyváděni z budovy na zcela nechráněné náměstí Jana Palacha – přímo pod balkon, na kterém už stál střelec. Na videech vidíme, jak je skupina studentů na náměstí doslova nachystaná jak kachny na odstřel a po prvním výstřelu z balkonu začnou prchat pryč. Proboha proč je někdo posílal zrovna tam?!
- Pokud pozorně sledujete video-záznam z ulice, tak vidíte, že na balkóně trochu zmateně chodí sem a tam muž v černém oblečení (pravděpodobně David Kozák). Když střílí skrz zábradlí, zcela viditelně posílá některé výstřely nazdařbůh do vzduchu. Pak poklidně přejde po balkóně na druhou stranu a jen tak halabala střílí do ulice, skoro bez míření.
- O chvíli později Kozák hodil z balkónu pušku dolů a zvedl ruce nad hlavu, jako že se vzdává.
- O další chvíli později se prý najednou zastřelil (zřejmě pistolí?). Hmm... Bude provedena pitva, aby se zjistilo, z jakého úhlu vnikla kulka do jeho hlavy? Nejde přece úplně vyloučit možnost, že nahoře byl další člověk, který Kozáka po dokončení akce zastřelil...
- Ve velmi krátkém čase začala média i politici řešit tvrdé zpřísnění pravidel pro legální držení zbraně. V době, kdy Evropu zaplavují statisíce ilegálních zbraní z Ukrajiny, by bylo odzbrojení populace ČR obzvlášť veselé, nemyslíte?
- Část studentů FF UK hned druhý den dopoledne přichází s otevřeným dopisem o nutnosti KOMPLETNĚ zabavit VEŠKERÉ zbraně české populaci. Dopis prý vyjadřuje názor celé Univerzity Karlovy...to jako vážně? UK má přes 50 000 studentů – to stihli oslovit během pár hodin většinu z nich a všichni s tím souhlasili? Zkuste se také zamyslet, jak by celý ten strašlivý masakr probíhal, kdyby v budově byly aspoň dva tři legálně ozbrojení lidé (pro získání zbrojů musíte i umět střílet), kteří by měli nástroj, jak vraha potenciálně zastavit. Pro mě osobně je třeba přesun školních masakrů do České republiky NAOPAK obrovskou motivací k tomu si zbrojní průkaz a pistolu na obranu pořídit, abych nebyla jen bezmocnou obětí a mohla jsem zachraňovat lidské životy, kdyby se to rozhodly tajné služby někde zop...pardon, kdyby se to rozhodl nějaký šílenec zopakovat...
- Na fotkách z přebírání diplomu má David Kozák brýle na dálku, při masakru ale střelec žádné

brýle neměl. Zřejmě měl při akci kontaktní čočky, ale člověk by neměl přehlížet žádný detail.

Další drobný detail – masakr byl spáchal o zimním slunovratu, tedy v nejtemnějším dni celého roku. O téhle symbolice se ale prakticky vůbec nemluví...protože nemáme žádný vrahův manifest (kde by symbolický výběr data zmiňoval). Je to jen další náhoda?

Pouhé dvě hodiny (!!) po začátku střelby už reagoval americký prezident Joe Biden s tím, že budou dál podporovat Českou republiku a že jsou připraveni přijít a pomoci (!!!). Jak to, že samotný prezident USA reagoval tak šíleně rychle na situaci v zemi, kterou pravděpodobně ani neumí najít na mapě? A v čem chtějí pomáhat komu?!

Policejní tým okamžitě prohlašoval, že střelec najisto jednal sám a neměl žádné komplice. Jak to proboha mohli vědět tak rychle a s takovou jistotou?

Střelec se nezastřelil normálně pistolí, ale podle policie si výstřelem (z brokovnice?) úplně znetvořil obličej. Takže identifikace střelce podle obličeje není úplně jednoduchá. Doufám, že alespoň tady policie udělá DNA test mrtvolky a srovná to s DNA nalezené v domove Davida Kozáka.

V dalších dnech nám média oznámila, že vrah v Klánovickém lese, který zastřelil tatínka s miminkem, byl najisto David Kozák. I vrabci na střeše si přitom štěbetají, že tuhle ohavnou vraždu prý spáchal cizinec – podle této verze k nám z jedné nejmenované země utekla cizinka, se zavražděným mužem měla dítě, ale později sem přijel její vyšinutý bývalý přítel, zavraždil miminko i svého soka a ženu odvekl zpět do své války rozvrácené, nejmenované země. O tom, že vrah z Klánovic byl cizinec, mluvili dokonce i odborníci v mainstreamu a v této verzi byl i velmi jasný motiv. Nad verzí o vraždícím cizinci se ale náhle slehla zem.

Vedení policie začalo říkat, že v arzenálu Kozáka byla nalezena zbraň, která zabijela v Klánovickém lese. David Kozák prý v lese vraždil proto, že byl prostě šílenec (to je vysvětlení všeho, že?). Prý si chtěl předem ozkoušet, jestli umí vraždit nebo co. To je panečku motiv, to musel vymyslet nějaký Pan Psycholog! Mimochodem, zkuste si na mapách zadat trasu, jakou by do lesa musel Kozák jet ze svého domova v Hostouni, když nemá auto – je to cca 1 hodina a 45 minut s bambilionem přestupů. Dává vám smysl, že by Kozák jel v MHD šílenou dvouhodinovou trasu přes celou Prahu (s tisíci kamer) zrovna do lesa v Klánovicích, aby si tam ozkoušel vraždění nanečisto?

Jak již bylo řečeno, Kozák měl 4 tlumiče na 4 ze svých zbraní. Svědci přitom říkají, že v Klánovickém lese někdo střílel normálně hlasitě, bez tlumiče. Proč by si proboha Kozák na zbraň nedal tlumič? To si ho koupil jen na ozdobu nebo protože nevěděl co s penězi? Připomínám, že jeden tlumič stojí cca 10-20 tisíc korun!

O několik dnů později policie ještě přísazuje, že prý našli u Kozáka doma dopis, kde se k vraždám v Klánovickém lese přiznává. Připomínám, že dům prý chtěl vyhodit pomocí plynu do povětří. Kde jinde tedy nechat dopis s přiznáním než v domě, který chcete spálit na popel? To přece dává smysl, jako tolik dalších věcí v tomhle podivném případě... Navíc policie zatím nezminila žádný dopis o plánu provést masakr na FF UK, napsal prý jen to o Klánovickém lese. Hm...

Na případu Klánovického lesa je zvláštní i to, jak v tom celém jako kdyby neexistovala maminka dítěte – skoro jako kdyby zastřelený tatínek to miminko někde sklídlil z miminkovníku nebo co. Pokud v tomhle případě chtějí lidé dělat sbírku pro pozůstalé, pro koho ji vlastně dělají? Kde je maminka? Kde jsou příbuzní z mamičiny strany? Proč je to celé takové nějaké divné?

Aktivistka Nela Lisková napsala, že jí to spojení masakru na FF UK a odporné vraždy v Klánovickém lese připadá podivné. Okamžitě na ni byla podána žaloba a půjde ZNOVA k dalšímu

nesmyslnému výslechu. Proč? Co proboha provedla? To už se nesmíme ani ptát?

Zcela nakonec nám Vít Rakušan vzkazuje, ať jsme dobří lidé a neslavíme Silvestra a hlavně ať nestřílíme žádné rachejtly, že by to prý traumatizovalo příliš mnoho lidí a ten kdo udělá na Silvestra ohňostroj je prý zloduch. Asi podle něj máme nadsmrti sedět vyděšeně ve sklepech a jen si hrůzou ohryzávat nehty...

Stručně – všechno je to tak nějak „čudné“. Zdá se, že falešným elitám nestačí, že jejich psychoteror vytvořil ve společnosti takový tlak, že to může bouchat takovýmhle šíleně násilným způsobem, ale ještě se snaží tu situaci zneužít k dalšímu protlačování nějaké své agendy. Uvidíme, s čím naše „elity“ přijdou v lednu, až si přes svátky odpočinou a nachystají si nové nápady. Ale už teď vidíme, že se to snaží skloubit se zákazem legálních zbraní, spojit to nějak s „ruskou stopou“, použít to jako další pendrek na tyranizování názorové opozice a samozřejmě tím i vyvolat ve společnosti další vlnu hrůzy, když už jim nefunguje Covid, Ukrajina ani klima. Člověk už skoro čeká, kdy u Kozáka doma policie najde zapomenuté pasy agentů Čuka a Geka, kteří už za sebou mají podivuhodné akce s Novičokem, odpalováním Vrbetic a možná i odpálením plynovodu Nord Stream (a všimli jste si, jak o téhle obrovsky zásadní události mainstream nechce mluvit?).

Mimochodem, ohledně svědků tragédií – připomeňme si, že třeba při potopení Titanicu říkalo přes dvě stě svědků, že se Titanic potopil vcelku a jen jeden kluk říkal, že to není pravda a loď se před potopením přelomila. Až po mnoha dekadách se při zkoumání vraku ukázalo, že pravdu měl ten jeden kluk a stovky ostatních svědků si prostě v tom chaosu a hrůze udělali falešnou vzpomínku. Velká traumata a skupinové myšlení dokáží s pamětí dělat šílené věci...

Na konec jen znovu zopakují – obě ty tragédie jsou strašné. **Měli bychom tedy udělat vše, co je v našich silách, aby se něco takového neopakovalo.** A to co nejrealističtěji a nejracionálněji a také tak, **aby se ještě víc neomezovala naše lidská práva.** Už takhle má většina lidí všeho až nad hlavu, tak je přece nesmysl je začít šikanovat ještě víc a dál přikládat pod papířákem! Všeobecný stres je obrovský (a jak se ukazuje, je to záměr), čím dál tím šílenější zákazy se na nás sypou zleva zprava, vláda vyzývá populaci k udávání jak za Hitlera, podniky krachují, školami se šíří čím dál tím toxičtější propaganda, zdravé rodiny ztrácejí veškerou podporu, důchodci jsou okrádání, stát se oblundně zadlužuje, elity se nás snaží zatáhnout do přímé účasti ve válce, lidé trpí nebo dokonce umírají na následky experimentálních injekcí, zakazují se weby, zcela bezúhonní občané jsou vyslýcháni policií za naprosto opodstatněnou kritiku vlády, v čele policie stojí člověk zapletený do organizovaného zločinu, ekonomika je v rychlém sešupu, roste počet lidí co nemají ani na jídlo... na všechny je toho strašně moc! I kdyby byly všechny ty podivné okolnosti okolo masové vraždy na filozofické fakultě opravdu jen šílenou shodou náhod a vraždu v Klánovickém lese opravdu nespáchal šílený cizinec z nejmenované země, ale střelec z FF, tak to pořád ukazuje, že ve společnosti je něco velmi špatně. Tlak roste, spousta lidí je na pokraji nervového zhroucení a policii je očividně možné v kritickou chvíli dezorientovat (ať už záměrně nebo chybami v systému krizového řízení).

Nepřítápějme dál v kotli. To, co teď potřebujeme, je víc lidskosti a víc spolupráce, ne další zákazy a utahování smyčky kolem našich krků.

Vydavatel: Dva moji známí mi a každý jindy, poslali i následující drb, nevím, jak to ověřit.“

Vraždu v Klánovicích nahráli na mrtvého, aby nevyšlo najevo, že vraždil Ukrajinec, který odvezl zpět i matku mrtvého dítěte. Matka byla Ukrajinka, která měla dítě z Čechem, po roce přijel ten její z Ukrajiny, z války, Dítě i Čecha zastřelil a jí odvekl zpátky na Ukrajinu. Taky proto nevidíte ani neslyšíte jedinou zmínku o matce dítěte. Zdeněk Musil.

Učitel v Berlíně chtěl zabránit oslavě útoku Hamásu

Dnes CTK

Učitel v Berlíně chtěl zabránit oslavě útoku Hamásu, žák ho kopl do břicha

https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/izrael-pasmo-gazy-hamas-nemecko-ucitel-oslavy-zaci-utok.A231010_095708_zahranicni_bro#cxrecs_s

„Dvojice žáků na berlínském gymnáziu v pondělí napadla učitele, který chtěl na školním dvoře zabránit oslavě útoku radikálního palestinského hnutí Hamás na Izrael. Jeden z žáků učitele nejprve udeřil čelem a poté ho kopnul do břicha, uvedla policie na sociální síti.

Incident se stal na škole v berlínské čtvrti Neukölln, kde v noci na neděli několik desítek lidí oslavovalo útok Hamásu a provolávalo hesla proti Izraeli. Policie akci rozpustila. Již v sobotu odpoledne zde několik lidí s palestinskými vlajkami rozdávalo kolemjdoucím sladkosti na oslavu akcí Hamásu.

Německý kancléř Olaf Scholz v nedělním projevu varoval před oslavami útoků Hamásu proti Izraeli. Řekl, že takové chování v ulicích v Německu nestrpí. Německo z preventivních důvodů posílilo ostrahu židovských objektů v zemi.

Josef Schuster, podle kterého je nutné zjistit, zda nejsou některé spolky v Německu napojené na Hamás.“

z komentářů:

„mají to tam ode zdi ke zdi, nejdříve chtěli být pány světa a dneska se dívají, jak je jejich občanka polonahá, znásilněná a umučená vláčená ulicemi Palestiny, zatím co Palestinci v ulicích Berlína to oslavují a německá policie zatýká vlastní občany, kterým se to nelíbí. je to hrůza, ale v čele Evropy jsou největší zbabělci v dějinách Evropy.“

„Paradox je, že když má nějaký politik koule se proti něčemu podobnému postavit, tak nebývá evropského původu. Třeba pákistánský starosta Londýna, ten se nemusí s ničím mazat.“

„Jak, prověřují učitele?“

Ten grázl mu dal čelo a učitel se nesmí bránit?“

A že žáci jsou do konce týdne postaveni mimo výuku a jejich jednání se bude prošetřovat?“

„Učitel se nesmí bránit v případě, že se jedná o nedotknutelné menšiny, musí se nechat zbít, případně zabít a pak si může stěžovat školní radě.“

„jak už tu bylo napsáno mnohokrát. Němci (a nejen oni) koukají jak telata na nový vrata, jak Palestinci slaví teror na Izraelcích. Jak se radují ze záběrů vláčené svlečené německé dívky, o kterou si otírají boty a plivou na její bezvládné tělo. Koukají, jak se jim různé národnosti smějí, zneužívají jejich sociálních systém, nutí je opouštět vlastní domovy a utíkat z NO-GO zon do bezpečnějších částí měst(alespoň ti co si to mohou dovolit). Tihle vandráci je nutí vyhybat se problémovým místům, parkům, návštěva koupališť nebo oslav Nového roku je spojena s rizikem. Dívat se raději do země je . Pak nadáváme, že roste podpora různých „Pitomiů“ apod. Pokud si neumí zákon poradit s takovou špínou nyní, tak později už to nepůjde vůbec. Evropu si vezme buď Arab nebo nějaký novodobý Hitler.“

„Každý, kdo před tím varoval, byl označován za nácka.. dodnes si pamatují, i ty diskuze na tomto webu.“

NENÁVIST: Dlouhé stíny nad francouzskou školou

Marian Kechlibar

. Učitelé na škole Jacquese Cartiera (Issou, Yvelines západně od Paříže) odmítli nastoupit do vyučování s tím, že mají strach. „Poslední kapkou“ (dle jejich slov) byl incident, při kterém jedna z jejich kolegyně ukázala žákům šesté třídy renesanční obraz „Diana a Actaeon“, namalovaný Giuseppem Cesarim na začátku 17. století.

Na obraze je několik nahých žen, což vzbudilo pobouření skupinky muslimských žáků; z pohledu určité mentality je 17. století příliš nehorázná moderna. Vzápětí se začali ozývat rodiče, kteří obvinili učitelku z „rasismu“ a „islamofobie“ (nic takového se zatím neprokázalo) a zveřejnili její jméno a adresu na sociálních sítích.

Vývoj situace začal nepříjemně připomínat případ zavražděného učitele Samuela Patyho, kterého žáci školy obvinili z podobných věcí. Vzniklá hysterie vedla v případě Patyho až k tomu, že se v řadách muslimské komunity našel samozvaný kat, který Patymu určil hlavu – a tahle událost se nad francouzskými školami „vznáší“ dodnes. Další vražda spáchaná na učiteli jeho bývalým žákem čečenského původu se pak stala před pouhými dvěma měsíci. (Patyho vrah byl také Čečen.)

Proto tedy ona stávka, kvůli které už školu navštívil i ministr školství Gabriel Attal. Stávkující učitelé si stěžují na „pokleslou atmosféru“, pocit ohrožení, zvýšenou frekvenci násilných incidentů a na skutečnost, že nadřízené orgány s tím nic nedělají.

Inu, *welcome to the jungle desert!* To je důsledek demografického vývoje posledních desetiletí. Muslimové tvoří odhadem 10 procent obyvatelstva Francie, ale to neznamená, že těch 10 procent je menšinou rovnoměrně rozptýlenou po všech regionech a ve všech věkových kohortách. Na některých místech je koncentrace islámského obyvatelstva mnohem vyšší, a může jít i o většinu; a samozřejmě, čím větší množina celkově, tím úměrně více je těch radikálů v ní. Starosta města Béziers Robert Ménard (RN, strana Le Penové) se svého času nevyhnul pokutě, když řekl, že ve školách v jeho městě je 64 % žáků s muslimským jménem (to bylo roku 2015). U tak početné skupiny by bylo divné, kdyby v ní žádní radikálové *nebyli*. (A do toho musíme počítat i jejich rodiče.)

Pak se ale nelze divit, že zrovna školní třídy se stávají bolavou hranicí mezi dvěma civilizacemi, a nelze se ani divit obavám francouzských učitelů z toho, že z bolavé hranice se stane hranice krvavá. Povolání učitele prodělalo během posledního století pozvolný vývoj z „prestižní práce“ k „otloukánkovi rodičů i žáků, který je jim fakticky vydán na milost a nemilost“. Postavení učitele v případě jakékoliv krize je nezáviděníhodné: v přesile není, zbraň nemá, a jediné, čím může disponovat, je kulturně daná autorita – a ta právě za těch posledních 100 let dost atrofovala i mezi střední třídou. V notorických *banlieues* ji dost možná neměl nikdy.

Toto je jeden z důvodů, proč se Dánové snaží rozpouštět svá ghetta *ted'*, dokud to vůbec číselně jde – dokud je prostě západního obyvatelstva dostatečná přesila. Ve Francii byla mez, kdy něco takového bylo možné, dávno překročena; tolik lidí už nikdo nevstřebá. Co k tomu přispělo? Zejména společenská tabuizace tématu, která dlouhá desetiletí znemožňovala otevřenou debatu nad silícími trendy.

Toto jsou její plody. Nechtěl bych být francouzským učitelem. Nechtěl bych být francouzským čímkoliv.

Zrovna včera mi jedna kolegyně řekla, že její ex-partner, Francouz, zná můj blog a že se jí ptal, co dělá „její kamarád rasista“ (to jako já). Víš co, pane kolego? Běž učit do nějaké takové školy ve svém rodném Toulouse, když jsi takový frajer. Zkus tam té mládeži vysvětlit, co je to sekularismus a osvícenství, aniž bys pak musel do hodin nosit neprůstřednou vestu.

Tady v Praze, kde ses usadil, podobné školy zatím nejsou. A já udělám maximum pro to, aby ani v budoucnu nebyly. To jste tam u vás fatálně podělali a dávno sloužíte ne jako vzor, ale jako odstrašující příklad.

Dneska vypadl proud, takže jsem nemohl hrát na počítači. Šel jsem si tedy popovídat s rodinou. Jsou to docela milí lidé.

Jak Rus Muhammad daroval Arabům Korán

Alexandr Mitrofanov

Dovolte, abych vás ujistil, že všechno, co následuje, skutečně existuje, je v písemné podobě a že originál lze kdykoli přečíst, pokud na to má samozřejmě někdo žaludek. A teď k věci.

Korán napsal pro Araby Rus, který je znám jako prorok Muhammad. Jak to? Jednoduše. Rusové totiž v pradávných dobách „nesli civilizaci prakticky všem národům na Zemi“. A pak, neznámo proč, tuto roli opustili.

Pouze cituji stať v ruském vědeckém časopise. Jmenuje se Ruská rodina jako základ ruské státnosti a vyšla v časopise Právní věda. Dějiny a současnost, číslo 9, rok 2023. Autoři stať jsou čtyři včetně generálporučíka tajných služeb ve výslužbě a zároveň kozáckého generála.

Autoři ostře prožívají fakt, že se Rusové přestali množit, proto hledají a nacházejí příčiny tohoto stavu. Jednak je prý ruská žena nucena pracovat, kdežto neruské ženy se jen množí. Jednak ruský muž je málo samec: „Žena chce mít vedle sebe nejen muže samce, ale také muže, který řídí rodinu pevnou rukou. Když chybí, hledá takového muže jinde, což vede k nevěřám.“

Jenže podle autorů není to všechno jen tak. Jde o řízený proces již od roku 1147: „USA a kolektivní Západ oznámily program zničení ruského obyvatelstva. Současný demokratický svět nenávidí Rusy a žádá jejich masové vraždění.“ Obecně je demokracie největším nepřítelem Rusů, protože zničila ruskou vesnici, ruskou kulturu, ruskou morálku a vynalezla zákeřný způsob, jak Rusy zlikvidovat totálně.

Je to orální sex.

Autoři vysvětlují, že Západ přesvědčil Rusy a Rusky, že žena smí mít více než jednoho sexuálního partnera. Sperma všech partnerů přitom v ní zůstává. A dál: „Ve chvíli oplození vajíčka všechny spermie, které číhaly v úkrytu, letí na příslušné místo. Dítě proto není toho muže, který bezprostředně oplodňoval, ale všech jeho předchůdců zároveň. Proto jsou ty děti nemocné.“

A ten orální sex? Je prý nejhorší, protože spermie v tomto případě číhají v mozku ženy a mají na Rusy ještě horší vliv. Uznejte, že je to hrozné. Autoři logicky kladou otázku, za co kolektivní Západ Rusy tolik nenávidí. Nikdy neuhodnete jejich odpověď. Cituji:

„Na planetě Země žijí lidé dvou základních druhů. Jsou to lidé Země, které stvořil Bůh, a lidé, kteří byli stvořeni z prachu za pomoci kosmických genových technologií. První jsou lidé Boha, tvůrci, řídí se vysokými mravními zásadami. Jejich hodnoty jsou mír, rodina, děti, kult ženy matky, tvoření, záchrana přírody. Jiný druh vzešel z prachu, jsou to geneticky modifikovaná stvoření a biologická umělá inteligence. Jejich hodnoty jsou válka, vraždění, teror, revoluce, bordely, pedofilie, kanibalismus, narkomanie.“

První jsou Rusové a nedemokraté, druzí jsou ze Západu a demokraté. Západní tajné struktury mají za úkol odevzdat Zemi reptiliánům. Nejdříve ale musí zničit Rusy.

Čtete ruské vědecké časopisy, dozvíte se mnoho zajímavého.

Pán přide k doktorovi, že ho bolí brucho. Doktor mu vraví: „To máte zo stravy.“

„Myslíte, pán doktor? Ved' ja som v Ostrave ešte nikdy nebol.“

Manželé právě vesele zapíjejí příchod nového roku, když náhle manželka zesmutní.

„Co je?“ ptá se manžel.

„Ale,“ povídá manželka, „právě jsem si uvědomila, že mám všechny šaty od loňska.“

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše svaté budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovakian Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescscc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148 , **02 9606 8703** **Otevřeno:** jen o víkendu, většinou v neděli od 12-16 hod. Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Restaurace otevřena

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 Potřebné informácie nájdete na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.cslubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: **0497 344 377**

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.) c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051 Tel.: nemaji President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Vaří opět manželé Rejdovic cena \$25.- jako dřívě. jako dřívě. Rezervace zapotřebí.,

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au. otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canberra rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 15.ledna Léta Páně 2024

Upalte ministra Mariana Jurečku

Aston Ondřej Neff 13.1.24 -

Bývalý Klausův ministr kultury, lidovec Jaromír Talíř zvedl prapor odboje proti předsedovi své strany Marianu Jurečkovi. Českobudějovická organizace, jejímž je členem, navrhuje „nejrychlejší možné“ svolání celostátního sjezdu. Důvodem je skandál kolem vánočního večírku v den vraždění na Filozofické fakulty. „Celá ta kauza vrhá na stranu špatné světlo,“ řekl. Ono tedy to spíš vrhá špatné světlo na Mariana Jurečku, ale to je věc názoru. Laika by naopak mohlo překvapit, že spolek moravských vinařů má v Českých Budějovicích odbočku, ale je tomu vskutku tak. Sjezd lidovců se měl konat původně v březnu, byl odložen na podzim a to je podle Jaromíra Talíře neúnosně pozdě.

Strana má aktuálně dvě až tři procenta podpory, hluboko pod laťkou vstupu do sněmovny, v té má momentálně 23 křesel, jež získala díky důmyslnému slepenci zvanému Spolu. Loďka lidovců je tudíž povážlivě přetížena a opět – laik by čekal, že to poslední co by si měla přát, je ventilování vnitřních sporů. Jurečkovo buranské chování a nedostatek citu už jaksí zapadlo, svým stylem výrazně nevybočuje z toho, co se stalo v aktuální druhořadě politické reprezentaci stalo normou. O trapném skandálu se přestalo mluvit a ejhle, přichází exministr Talíř s hořící loučí, s úmyslem zapálit oheň hněvu v pětině okresů. Opravdu se domnívá, že upálení Mariana Jurečky stranu zachrání? Nebo si říká, že ta dvě procenta má partaj od svých věrných vinařů jistých, takže je všechno jedno, dokud se partaj poveze v káře zvané Spolu i do dalších parlamentních voleb (jako že se skoro jistě poveze)?

Vytáhne ruský rybář v Rusku ruskou zlatou rybkou.

Ta na něj koukne a tipne si:

„Jevrej?“ (= ruský „žid“).

„Jo“

„Tak to mě radší sněz.“

Austrálie zavádí přísnější pravidla pro cestující do Austrálie

Ducan Rvans news.com

Pro cestující do Austrálie byla zavedena nová přísná pravidla, která mohou vést ke zrušení jejich víz.

Návštěvníkům, kteří do Austrálie přivezou zakázané rostlinné a masné produkty a neinformují o tom příslušníky pohraniční stráže, by podle nových přísných pravidel biologické bezpečnosti mohla být zrušena víza.

Vláda změnila zákon o biologické bezpečnosti, aby úředníkům udělila nové pravomoci ve snaze chránit citlivý australský ekosystém a zemědělský exportní průmysl v hodnotě 70 miliard dolarů..

V prohlášení, které koncem října vydal ministr pro přistěhovalectví Andrew Giles, se uvádí, že ke zrušení víza může dojít, "pokud se lze důvodně domnívat, že došlo k pokusu o zatajení zboží s cílem zabránit nalezení tohoto zboží nebo zabránit tomu, aby úředník pro biologickou bezpečnost zjistil skutečnou povahu tohoto zboží".

Osoba podezřelá z porušení zákona může být zadržena na čtyři hodiny za účelem výslechu.

Nová hrozba se týká návštěvnických víz, studentských víz a i víz pro pracovní dovolenou, víz pro námořní posádky a dočasných pracovních víz.

"Vzhledem k velmi závažné povaze pokusu o zatajení podmíněně nezakázaného zboží a souběžně hrozbě, kterou toto jednání představuje pro jedinečný status biologické bezpečnosti Austrálie, je vhodné, aby migrační úředníci měli možnost zrušit vízum osobám, které toto ustanovení porušují," uvádí se v prohlášení.

Před zavedením nových pravidel mohla být víza zrušena, pokud návštěvník učinil nepravdivé nebo zavádějící prohlášení nebo odmítl odpovědět na otázky úředníků pro biologickou bezpečnost.

Zpřísněná opatření navazují na změny ze září, které dramaticky zpřísnily postihy pro osoby přistěžené při úmyslném zatajování produktů v zavazadlech nebo při vkládání zboží do kontejneru s nesprávným označením.

Nové zákony umožňují úředníkům pro biologickou bezpečnost získat přístup k informacím od osob, které přicestují do Austrálie letecky nebo po moři, a to na základě předložení jejich cestovního pasu a dalších cestovních dokladů.

Tyto změny nám poskytnou více informací, které podpoří cílený přístup k řešení nedodržování předpisů a zefektivní posuzování rizik biologické bezpečnosti cestujících," uvedl tehdy ministr zemědělství Murray Watt.

"Zavádí také nové trestné činy s přísnou odpovědností k řadě stávajících ustanovení zákona o biologické bezpečnosti, což umožní vydávat oznámení o porušení předpisů v případě méně závažných incidentů, které by přesto ohrožovaly australské zemědělství, lidi, životní prostředí a hospodářství."

Vypuknutí biologického nebezpečí v Austrálii by mohlo zdecimovat zemědělský průmysl země a vést k miliardovým ztrátám.

V květnu 2022 uvedlo vypuknutí slintavky a kulhavky v sousední Indonésii zemědělce do stavu vysoké pohotovosti.

Ministerstvo zemědělství, rybolovu a lesnictví odhadlo, že v roce 2022 by vypuknutí slintavky a kulhavky v Austrálii připravilo australskou ekonomiku v letech 2020-21 o přibližně 80 miliard dolarů.

Potlesk pro Antonína Kalinu

Ivan Černý, 13.11.2023 Parl.Listy

V roce 2013 vydalo pražské nakladatelství Rybka Publisher unikátní knihu televizního reportéra, badatele, dokumentaristy a spisovatele Stanislava Motla Děti Antonína Kaliny. Do té doby naprosto neznámý příběh českého vězně nacistického Buchenwaldu, odboráře a komunisty, který zde zachránil s nasazením vlastního života před smrtí tisícovku dětí, zaujal nejen čtenářskou veřejnost, ale především znamenal oficiální poděkování tomuto hrdinovi, o kterém se do té doby česká média nikdy ani nezmínila.

Jmenovaná publikace s širokým dokumentárním záběrem, zabývající se prostřednictvím osudů hrdiny Kaliny koncem třicátých let a následujícími válečnými pěti roky včetně holokaustu a hitlerovské koncentračnícké mašinerie, byla základním kamenem ke zviditelnění třebíčského rodáka, který měl v průvodních listinách gestapa poznámku - Návrat nežádoucí.

Stanislav Motl na rozdíl od dalších českých historiků, politologů a žurnalistů, zabývajících se obdobím druhé světové války a německým nacismem, splatil vzpomínanou knihou dluh muži, o kterém v České republice dosud oficiálně nikdo nevěděl, na rozdíl od mediálně známého Oskara Schindlera či Nicholase Wintona. A to i přes to, že se Kalina stal v Izraeli v roce 2012 in memoriam nositelem titulem Spravedlivý mezi národy – aniž by to naši novináři jakkoli zaznamenali.

V roce 2022 vydává Motl druhé, rozšířené vydání vzpomínané knihy (první vydání vyšlo v roce 2013), poté, co se mu dostalo do ruky Kalinovo vlastní rukou psané vzpomínání z roku 1946. Ještě před tím, v roce 2016, natočil v produkci České televize Ostrava 50 minutový dokument Děti Antonína Kaliny (režisér filmu Pavel Dražan). Německá verze tohoto filmu byla zlatým hřebem v říjnu tohoto roku na festivalu Achava 2023.

Achava – Bratrství

Význam tohoto slova lze vysvětlit jako snahu pro rozšíření a prohloubení mezináboženského a mezikulturního dialogu. Což je i cílem jedinečného, několika - denního festivalu, který se pravidelně koná rok co rok od 2015 v německém Durynsku. Tato úžasná mezinárodní akce je určena především mladým lidem. Mimo nejruznějších koncertů a setkání s mezinárodními hudebními hvězdami je hlavním obsahem téma holokaustu, včetně s přednášek přeživších pamětníků i historiků a dalších odborníků na dané téma. Také se pořádají komentované prohlídky po stopách židovské kultury v Durynsku i návštěvy nejstarší synagogy v Evropě, postavené v Erfurtu již v jedenáctém století. Bohatý program festivalu Achava zahrnuje setkání se studenty, jejich vzájemné dialogy na daná témata, workshopy a mnoho dalších akcí. Letošní, již devátý ročník, se konal od 5. do 23. října.

Akce se odehrávala ve čtyřech durynských městech – v Arfurtu, Eisenachu, Gotě a Výmaru. Festival se nesl ve znamení tragických událostí v Izraeli a též ve znamení českého hrdiny, jemuž v roce 1945 vděčila za svůj život téměř tisícovka převážně židovských dětí, vězněných v Buchenwaldu – Antonína Kaliny.

Kalina se narodil v roce 1902 v Třebíči. Před válkou byl odborovým předákem a městským radním za komunistickou stranu. Od podzimu 1939 byla až do dubna 1945 politickým vězněm nacistického koncentračního tábora Buchenwald, který přežil jen díky své perfektní znalosti němčiny, mládí, dobrému zdraví a velké porci štěstí. Zde, v atmosféře neustálého nebezpečí smrti, se mu podařilo neuvěřitelně riskantním způsobem zachránit podle závěru izraelských historiků na 900 dětí ve věku od tří do 18 let.

Účastníci jmenovaného festivalu měli mimořádnou možnost shlédnout šestnáctého října ve Výmaru promítání německé verze

dokumentárního filmu scénaristy Stanislava Motla Děti Antonína Kaliny, filmu natočeného, jak jsme již shora poznamenali, v produkci České televize Ostrava.

Velký úspěch snímku

Závěr promítání doprovodil dlouhý potlesk. Následně besedy s mladými lidmi se zúčastnil ředitel festivalu Martin Kranz, též překladatelka filmu Eugenie von Truzschler i scénarista filmu a autor knižní předlohy reportér a

spisovatel Stanislav Motl. Přítomen měl být rovněž jeden z někdejších zachráněných dětí Naftali Duro F?rst, který však byl díky situaci v Izraeli s přítomnými spojen prostřednictvím Skype.

Mimořádné dojmy vyvolal film i druhý den. A to mezi žáky experimentální školy v Jeně. Studenti pozorně sledovali napínavý příběh neokázalé odvahy muže, který stál za záchrannou akcí, která v dějinách druhé světové války neměla, co do významu a rozsahu, obdoby.

Po ukončení promítání následovala bohatá diskuse se spoustou otázek. Mladí Němci, kteří se s příběhem Antonína Kaliny setkali poprvé, se netajili silným pohnutím. Mimo jiné je zajímalo, proč Antonín Kalina, který pro záchranu dětí každodenně riskoval život, na rozdíl od mnoha dnes medializovaných zachránců Židů, o svém hrdinství nikdy sám od sebe nehovořil. Dokonce ani mezi svými nejbližšími.

Stanislav Motl jim odpověděl:

„Patřil k lidem, na které se hodí citát: Pokud se rozhodneš někomu pomoci, třeba i za cenu toho, že ti půjde o existenci, o život, neočekávej žádnou odměnu, natož věčnost. Musí ti stačit pocit, že jsi udělal správnou věc. A že jsi to udělal proto, že jsi chtěl. Protože jsi nemohl jinak... Antonín Kalina totiž to, co v Buchenwaldu pro ty bezbranné děti udělal, nepovažoval za hrdinství, ale za splnění své povinnosti. Povinnosti člověka věřícího ve spravedlnost.“

Curriculum vitae

Stanislav Motl (nar. v Ústí nad Orlicí v roce 1952), přezdívan lovec informací vystudoval žurnalistiku na Univerzitě Karlově. Je reportér, rozhlasový a televizní dokumentarista, scénarista a spisovatel (do povědomí veřejnosti vešel například svým jedinečným dokumentárním pořadem Stopy, fakta, tajemství, vysílaným již od

roku 2010), poutník několika světadílů, který vytrvale vyznává u nás už ojedinelou heuristicko-pátrací metodu, kdy minimálně spoléhá na sociální síť, pátrá v domácích a především v zahraničních archivech, putuje místy spjatými s osudy lidí, o kterých píše či natáčí své dokumenty, hovoří s pamětníky, případně s jejich potomky.

Mezi více než dvaceti knihami, které napsal, dominují příběhy dávné či novodobé historie. Přestože je považován za autora publikací především s tematikou druhé světové války, mezi jeho velké náměty patří i literárně zpracované zážitky, prožité na mořích, horolezeckých či jiných sportovních expedicích. Též se věnuje širokému spektru záhad, například literárních.

Za svou tvorbu získal řadu ocenění. V České republice mu byla v roce 2003 udělena za dokumentární film Nacisté pod ochranou a za stejnojmennou knihu hlavní cena festivalu česko-německo-židovské kultury Devět bran. V roce 2010 se stal za knihu Svědek z cely smrti nositelem hlavní ceny Egona Erwina Kische.

Za svůj rozhlasový cyklus Stopy, fakta, tajemství získal Motl v roce 2010 a 2011 Cenu Asociace mezinárodního vysílání v Londýně, která je považována za rozhlasového Oscara. Mezinárodní porota ocenila zejména jeho pátrací práci v

českých, ale hlavně zahraničních archivech. V říjnu letošního roku byl odvysílán jubilejní pěti stý díl tohoto jedinečného pořadu!

Stanislav Motl je rovněž nositelem mezinárodní novinářské ceny Jeden svět za televizní reportáž z válečné Jugoslávie Lidé pod bombami. K jeho důležitým aktivitám patří i přednášky, které každoročně absolvuje doma i v zahraničí. Z dosud vydaných knih jmenujme alespoň některé: Útěk z pekelného domu, Muži generála Pattona, A třináctý byl kat, Kam zmizel zlatý poklad republiky, Mraky nad

Barrandovem, Prokletí Lídy Baarové, Peklo pod španělským nebem, Osudové lásky či Kudy kráčela smrt a Oprátka pro Krásnou Veru.

Kaczyński odmítá v Polsku předat po volbách moc – Petr Janyška

Petr Janyška 13.1. v Právu

„To není polská, ale německá vláda,“ volal ve čtvrtek večer Jarosław Kaczyński, předseda strany Právo a spravedlnost, na protivládní demonstraci. Proč německá, nevysvětlil.

Demonstrace nebyla nijak ohromující, podle varšavské radnice na ní bylo asi 35 tisíc osob, podle organizátorů samozřejmě víc. Původně se měla konat kvůli obraně několika novinářů veřejnoprávní televize, pilířů Kaczyňského propagandy. K tomu se teď přidala obrana dvou odsouzených a čerstvě uvězněných poslanců PiS, z nichž jeden byl v minulé vládě ministrem vnitra.

Ukazuje se, že Kaczyński a PiS nehodlají předat po prohraných volbách poklidně moc.

Tedy že neuznává legitimitu nové vlády Donalda Tuska, že bude proti ní podněcovat své přívržence a ulici a snažit se ji svrhnout. Jeho zájmem je vyvolat v zemi chaos a nestabilitu. Jeho lidé otočili slovník a najednou volají po dodržování ústavy a zákonnosti, po obraně svobody médií. Tedy přesně po tom, co po nich žádala nedávná opozice. Jsme svědky klasického „zloděj křičí: chyťte zloděje“.

Pět mýtů plus rudé bajky

Jan Ziegler

Schwarzenbergové výrazně přispěli k rozvoji českých zemí. A to navzdory komunistickým lžím. Zasloužili se o dostavbu katedrály svatého Víta, výstavby Národního divadla a Národního muzea, nechali postavit Schwarzenberský kanál, pomohli porazit Napoleona atd.

Výčet jejich zásluh je velmi rozsáhlý. Troufám si říct, že Jihočeši měli velké štěstí, že následníky mocných Rožmberků se stali právě šlechtici původem z Dolních Franků, kteří se ovšem rychle sžili s českým prostředím a patřili k upřímným českým vlastencům.

V souvislosti se sobotním úmrtím knížete Karla VII ze Schwarzenbergu, který se v roce 1962 stal hlavou celého rodu, považují za nutné poslat konečně všechny mýty tradující se o tomto rodu a záměrně šířené jejich nepřáteli do říše zloby, hloupostí a nesmyslů, kam právem patří. Velkou lží a pomluvou je třeba tvrzení, že kolaborovali s nacisty.

Na našem území působily dvě větve tohoto starobylého rodu krumlovsko-třeboňská a orlická.

Mýtus 1 - zmocnili se za laciný peníz pobělohorských konfiskací

Pravda je taková, že hrabě Jan Adolf I. ze Schwarzenbergu obdržel od krále českého Ferdinanda III. inkolát čili volně řečeno právo usadit se v Čechách teprve v roce 1654 a první panství Třeboň regulérně zakoupil za tržní cenu v roce 1660, tedy čtyřicet let po bitvě na Bílé Hoře. Roku 1670 byli za své služby panovníkovi a jeho rodu povýšeni on a jeho potomci do stavu dědičných říšských knížat.

Mýtus 2 - germanizátoři

Hloupost nejvyšší. Schwarzenbergové byli českými vlastenci, podporovali české školství a významně se podíleli na založení Národního muzea i Národního divadla v Praze. Na jejich panstvích s převahou českého obyvatelstva se úřadovalo česky a jejich úředníci včetně Němců museli být bilingvní a ovládat obě zemské řeči - češtinu a němčinu. To se týkalo obou větví krumlovsko-třeboňské i orlické, ze které pocházel i Karel VII. Schwarzenberg. Schwarzenbergové sami ovládali český jazyk na slušné úrovni.

Mýtus 3 - bránili prý technickému pokroku

O opaku svědčí mimo jiné na svoji dobu technicky unikátní dílo Schwarzenberský kanál z přelomu 18. a 19. století, které umožnilo rychlé plavení dříví mezi Vltavou a Dunajem. Rovněž na svých panstvích podporovali moderní metody hospodaření v zemědělství a lesnictví a dali zelenou i průmyslu.

Zasloužili se též o rozvoj železnic. Kníže Jan Adolf II. ze Schwarzenbergu z hlubocké primogenitury provedl 17. listopadu 1866 slavnostní výkop na zahájení výstavby železniční tratě mezi Českými Budějovicemi a Plzní a zároveň byl významným členem společnosti, která postavila dráhu mezi Vídní, Českými Budějovicemi, Chebem a Prahou. Jeho vnuk Jan Nepomuk se pro změnu zasloužil o výstavbu místních pošumavských drah.

Mýtus 4 - utiskovali lid

Na jejich jihočeských schwarzenberských panstvích se nekonaly žádné selské vzpoury. Již na konci 18. století, tedy dávno před působením Karla Marxe neblahé paměti, zřídili Schwarzenbergové penzijní fond pro své zaměstnance, z něhož jim vypláceli důchody.

Provozovali rovněž „domovy seniorů“ pro staré vysloužilé pracovníky, kteří v nich měli veškeré zaopatření

V roce 1893 pak na Hluboké založili mateřskou školku a to nejen pro děti svých zaměstnanců.

Jejich zaměstnanci, kteří se hrdě nazývali Švarcberáci, dostávali deputáty jako otop na zimu, vánoční balíčky, které tvořila zvěřina, ryba atd. Dále fasovali oděvy, obuv a mnozí z nich bydleli ve služebních bytech za laciný peníz. „Naš byt tvořilo šest místností na Šteklu, a za to jsme ve čtyřicátých letech minulého století platili měsíční nájem pouhých 56 korun,“ vzpomínala vdova po schwarzenberském podkoním Marie Kabourková, s níž jsem už dříve mluvil osobně.

Talentované děti, a to nejen svých pracovníků také posílali na své náklady na studia.

Mýtus 5 - kolaborovali s nacisty

Jedna z nejhorších komunistických lží. Obě větve rodu - hlubocká primogenitura i orlická sekundogenitura - si zachovaly tvář a jejich členové patřili mezi upřímné a aktivní antinacisty. Poslední hlubocký kníže Adolf dal ve třicátých letech milion korun na výstavbu pohraničního opevnění, za války byl nucen uprchnout do emigrace, žil v USA. Jeho protinacistické smýšlení ocenil též Jan Masaryk, syn prvního československého prezidenta, který prohlásil, že do podpory odboje se Adolf Schwarzenberg zapojil ihned a nacisty z duše nenáviděl.

Ještě dříve na podzim roku 1938 odcestoval do Berlína za říšským vůdcem SS Heinrichem Himmlerem, u kterého osobně intervenoval za propuštění svých dvou zaměstnanců ředitele panství Antonína Nikendeye a jeho řidiče Jana Jílka, které zatkl gestapo po záboru Sudet u Horní Plané. Jeho bratr Jindřich, který se po Adolfově odchodu do emigrace ujal správy majetku, byl za války uvězněn v koncentračním táboře Mauthausen. Na orlickou i hlubockou větev nacisté uvalili nucenou správu.

Ostudu si neudělali ani příslušníci orlické větve. Kníže Karel VI. ze Schwarzenbergu, otec Karla VII., byl tvůrcem prohlášení české šlechty z roku 1938, ve kterém signatáři ujistili prezidenta Beneše, že české země budou bránit před Hitlerem až do „hrdel a statků“ a zdůrazňovali jejich nedělitelnost. Jako nadporučík v záloze pak v květnu 1945 velel v Čimelicích na Písecku protinacistickému povstání a v této obci pak byl v roce 1945 předsedou místního národního výboru. Jeho bratr František bojoval proti německým okupantům v Praze na barikádách, kde dokonce jako poručík Československé armády převzal kapitulaci německé posádky na Wilsonově (Hlavním) nádraží.

Pravda je jiná než rudé bajky

Někteří nevědomí a rudou slepotou postižení jedinci šíří pohádky o tom, že šlechtici byli zdegenerovaní. Já tedy jenom připomenu, že kníže Adolf Schwarzenberg vystudoval dvě vysoké školy, mimo jiné právnickou fakultu české Karlo-Ferdinandovy univerzity v roce 1912, a za dob své americké emigrace získal doktorát politických věd na kolumbijské univerzitě, což ocenil i Jan Masaryk. Karel VI. vystudoval historii na vídeňské univerzitě, patřil a stále patří mezi nejvýznamnější české heraldiky.

Když se po osvobození v roce 1945 se komunisté pokoušeli zmocnit majetku hlubocké větve na základě tzv. Benešových dekretů o zabavení majetku zrádců, kolaborantů, Němců a Maďarů, tak narazili. Vzhledem k již zmíněným protinacistickým postojům knížete Adolfa,

posledního Schwarzenberga na Hluboké, to nebylo možné. Nezbylo tedy, než si vymyslet speciální protiústavní zákon o vyvlastnění hlubockých Schwarzenbergů.

Přitom sami schwarzenberští zaměstnanci posílali na úřady obnovené Československé republiky petice, ve kterých žádali, aby jejich dobře vedený a obhospodařovaný majetek zůstal dosavadním vlastníkům. Tato prohlášení na podporu svých majitelů podepsaly stovky schwarzenberských pracovníků! Tak například zaměstnanci chýnovského velkostatku napsali schwarzenberské závodní radě v Českých Budějovicích. „*Dr. Adolf Schwarzenberg prokázal svůj protinacistický postoj nejen slovy nýbrž skutky, a musil před nacisty uprchnout do ciziny. Jeho majetek byl pak jako majetek nepřátel říše zabaven gestapem. Na základě těchto skutečností máme pevně za to, že konfiskace schwarzenberského majetku nepřichází v úvahu.*“ O vztahu obyčejných pracovníků k „vrchnosti“ svědčí slova již zmíněné paní Kabourkové. „*Byli dobří a lidu přáli.*“

Úsměvná je historka ze srpna roku 1945, kdy přijel chýnovské „napravit“ jakýsi komunista Víšek z Tábora, který se je snažil přesvědčit, aby statek změnili na kolchoz podle sovětského vzoru. Neuspěl, a byl ze statku slušně, ale velmi rázně vykázan. Zmohl se jen na ubohou výhrůžku, „*abyste později nelitovali.*“

Komunisté, kteří v rámci parlamentní rozpravy při projednávání zákona Lex Schwarzenberg v červenci 1947, vykládali cosi o útlaku prostého jihočeského lidu, vědomě lhali. Vrcholem bolševického idiotství se stalo vystoupení komunistického poslance Josefa Janouše, který de facto prohlásil, že sice Schwarzenbergové poskytovali svým zaměstnancům určité sociální výhody, ale o to víc je museli vykořisťovat.

Orlická větev si udržela svůj majetek až do bolševického puče v únoru 1948, kdy rodina Karla VI. Schwarzenberga odešla do Rakouska. Proto také toto vlastnictví spadalo pod restituční zákony.

Z tohoto rodu vzešly i některé mimořádně vynikající osobnosti. Připomenul bych zakladatele orlické větve polního maršála knížete Karla I. Filipa ze Schwarzenbergu, který jako vrchní velitel spojeneckých vojsk, ruského, rakouského, pruského a švédského, porazil v říjnu 1813 císaře Napoleona v bitvě národů u Lipska a právem ho můžeme zařadit k nejvýznamnějším českým vojevůdcům všech dob.

Další byl Bedřich kardinál kníže Schwarzenberg, od roku 1850 arcibiskup pražský. V roce 1859 založil Spolek pro dostavbu chrámu svatého Víta a výrazným způsobem se tak zasloužil o její realizaci v letech 1871 – 1929. Má velký podíl i na výstavbě kostela svatých Cyrila a Metoděje v tehdy samostatném Karlíně, který roku 1863 sám vysvětil. Patřil k zemským českým vlastencům a požadoval, aby se císař František Josef I. nechal korunovat na českého krále.

Zdroje:

Schwarzenbergové, Pavel Juřík, nakladatelství Universum, Praha 2018
Český šlechtic František Schwarzenberg, Vladimír Škutina, nakladatelství Rozmluvy, Praha 1990
<https://www.historickaslechta.cz/prehled-rodu/schwarzenberg/>
<https://www.ceskykralovskyinstitut.cz/rod-schwarzenbergu-jake-jsou-jejich-osudy-a-proc-se-stale-soudi-o-majetek/>
https://www.ustrcr.cz/wp-content/uploads/2017/08/PD_1_17_s15-26.pdf
<http://www.lexschwarzenberg.cz/cs/>

Čas účtování

Daniel Sterzik alias **Vidlák** = *pisatel*

Myslím, že v ukrajinské (a západní) vítězství v této válce už věří jen maršál Petrla. Ani ti zaplacení „analytici“ u Šafra už žádné světlo na konci tunelu nevidí a jen plná zadání zakázek, které dostali. Zelenský se vrátil ze Společných států s drobnou almužnou a spoustou doporučení, jak se má s tím ruským nadělením vypořádat sám. EU ještě nějaké peníze asi natiskne a pošle, ale bez amerických zbrojních dodávek se tahle válka prostě vyhrát nedá.

Majnstrýmoví dezinformátoři nás dva roky krmili bombastickými zprávami, že Rusové mají jídlo, naftu a munici na poslední tři dny, že Ukrajina vítězí, protože Rusko je jen taková benzínka s jadernými zbraněmi a ekonomikou o velikosti Itálie a Západ tyhle mongoloidní hordy snadno porazí, Putina pak zavraždí silovici a Rusko se rozpadne... Že, Džamilo? A teď ty stejné deníky (a nejspíš i stejní autoři) píší, že Ukrajinci mají jen patnáct granátů na tři dny... najednou je to Ukrajina, které všechno dochází... včetně času.

Jaký je to pocit, když ekonomika velikosti Itálie a barbarsky spravovaný stát, který umí jen krást čipy z praček, porazí henten skvělý, jedinečný Západ? Jaké to je, zjistit, že izolovaný Putin, se kterým se nedá jednat, protože nedrží slovo, jedná s prakticky celým světem, kromě toho Západu, který tak nějak v přímém přenosu usankcionoval sám sebe? A všichni si pochvalují, jak Rusko drží slovo... Před dvěma roky jsem četl články o tom, jak brzy budeme z rozpadlého Ruska vyvážet jaderné zbraně, aby se nedostaly do rukou šílencům... teď už to vypadá poněkud jinak, že?

Ne, nemusím mít vojenské vzdělání, nemusím rozumět jemným finesám zahraniční politiky. I z chlíva od prasat totiž bylo vidět, že Západ (s USA v čele) si neporadil s vousáči s sandálech v Afghanistanu. Vpadli tam, dvacet let se tam šolíchali, utratili tam neskutečné miliardy peněz, přivezli si domů hodně mladých kluků bez nohou a na konci toho všeho je Tálibán mnohem silnější, než kdy byl, vládne v celé zemi a dělá rozvojové projekty s Čínou. Mně tak nějak vidlácky může být jedno, čím to analytici okecali a jak blízko byli definitivnímu a totálnímu vítězství. Nic to nemění na tom, že to byl obrovský průser.

A víte, co bylo ještě horší? USA prohrály dvacetiletou válku s nepřítelem, který byl podle všech západních měřítek směšně slabý... to je samo o sobě dost velká katastrofa, ale ještě horší je, že nenásledovalo žádné poučení. Nebyl vyhozen žádný generál, nebyl popotahován žádný politik, nikdo nebyl obviněn z propagandistického lhaní. Prostě se tam ve Washingtonu jednoho dne řekli, že ta investice se odepíše a bylo to. Tečka, zapomeňte.

A tahle stejná administrativa se pustila do války s Ruskem... Ti lidé, kteří mají na svědomí debakl v Afghanistanu, se rozhodli, že s Ruskem jim to půjde mnohem lépe. Ne, nemusím být vojenský génius, abych věděl předem, že to nedopadne dobře. Stačilo vědět, že trubky vedou z východu na západ a ne naopak. Stačilo vědět, že veškerá špinavá výroba se odstěhovala do Asie. Stačilo vědět, že u nás se už železo netěží a vozí se sem z Ruska. Koneckonců, jaké uhlí myslíte, že jsem měl ve sklepě? Sibiřské... Oni to tam někde v permafrostu natěží, převezou do Polska, tam se vytřídí, doveze se na jižní Moravu, má téměř kvalitu antracitu a je levnější než to Bakalovo z OKD.

Ve skutečnosti jsme bojovali nikoliv proti šílenému Putinovi a hloupým mobilizovaným mužikům. Ve skutečnosti bojujeme proti průmyslu, který dokáže natěžit uhlí na Sibíři a dodat ho k nám levněji, než ho natěžíme u Ostravy. Bojujeme proti obrovským zásobám ropy, plynu, železa, zlata, platiny, všech prvků periodické soustavy a máme nad tím zvítězit díky tomu, že nebudeme splachovat a napouštět si vanu. Máme zvítězit vyhasínáním vysokých pecí, bankrotů skláren i masokombinátů... Já nejsem kolaborant, já prostě jen nejsem vůl.

Ne, nemusím mít vysokou školu, abych si dovedl porovnat naši a ruskou situaci. Naopak začínám mít pocit, že vysoká škola je součástí problému a nikoliv součástí řešení.

Neproběhla totiž žádná inventura. Nikdo se nepoučil z toho, jak blbě to dopadlo tam v Hindukúši... Jediné, co zlepšili, byla propaganda a zdokonalili jí tak moc, že jí sami uvěřili. Teď lezou ven zprávy, kdy americké tajné služby nevěřily v úspěch henté slavné ofenzivy, ale nikdo je neposlouchal. Propagandisticky šlo totiž o nejlépe připravenou vojenskou operaci všech dob. Tak dobrou, že maršál Petrla dodnes čeká na 21. prosince, kdy nejpozději ukrajinské jednotky stanou na březích Azovského moře, jak předpověděl. Byl si tím skálopevně jist, přečetl si to u těch nejlepších institutů pro studium války a věřil Zelenského ujišťování. Tak dobrá je to propaganda... není divu že jí tak snadno podléhají větší pitomci, než je maršál Petrla.

To musí být šílený pocit, když zjistíte, že jacísi dezolátští hnojaři odhadli situaci lépe, než instituce, které platíme, aby odhadovaly situaci. Zřejmě geny současné doby... opakuje se to přesně jako v Afghanistanu a dokonce i se stejným prezidentem. Investice se nevydařila, jdeme od toho. Tady máš pamlsk Volodymírku... My to teď zkusíme třeba v Ugandě, tam se teď našlo zlato. Nevyšlo to v Afghanistanu, nevyšlo to na Ukrajině, nevyšlo to v Sýrii, v Turecku nám puč taky nevyšel... ale v Ugandě se to už určitě povede.

Pamatuju Jeníka Cempera, kterak psal o tom, že Tálibán není dost silný, aby Afghanistan obsadil a pokud někdo tvrdí opak, tak je dezinformátor a je třeba ho zablokovat či rovnou zavřít... Afghánská vláda se měla udržet celé roky. A pak Tálibán obsazoval zemi systémem jeden bojovník na jedno město. Prostě přijel Tálibánc na motorce, vyměnil vlajku na radnici a bylo hotovo.

Zajímalo by mě, jestli si, Jeničku, dovedeš představit, že by to podobně mohlo brzy vypadat i na Ukrajině? Ta neschopná ruská armáda, proti které se Kyjev ubrání ještě celé roky, najednou začne hladce postupovat i přes všechny studie, které tvrdí opak. I minule jsi svoje žvásty opíral o renomované autory a nejspíš si dodnes nedokážeš připustit, že lžou na zakázku a nebo jsou hloupí.

Proto jsem proruský, přítel. Viděl jsem debakl v Afghanistanu, viděl jsem, že nedošlo k žádné sebereflexi, viděl jsem majnstrýmové propagandisty a skutečné dezinformátory, viděl jsem fakturu za moje uhlí ve sklepě... a snažil jsem se udělat cokoli, aby na tuhle válku nedošlo. Byl jsem naivní a idealistický... Kydal jsem hovna z příprav této války a prostě jsem se rozhodl nemlčet i když na mě v miroslavském evangelickém sboru plivou.

Ani teď nevidím žádné poučení... jen zrychlování úpadku. Vlastně si už umím představit ty šeríky, kterými jednou budou různí Šmardové nadšeně

vítat rudoarmějce... Ta debilita a zbabělost totiž křičí až do nebe. Budeme s Ruskem bojovat tím, že za pět let dostaneme první předraženou stíhačku... Budeme s Ruskem bojovat tím, že přejdeme na elektroauta, které v zimě pojedou asi tak dobře, jako teď elektroautobusy v Ostravě... A to jsem si myslel, že v regionu razovitém takové debily nemáte... Budeme s Ruskem bojovat pomocí zavřených oceláren, studených bytů a jezením cvrčků... Libtardí lobotomie v přímém přenosu. A to ještě není to nejhorší...

Jestli totiž něco Američani uměli, tak prohrávat způsobem, aby to za ně odnesl někdo jiný. A kdyby jen odnesl... hlavně aby to ZAPLATIL někdo jiný! Oni prohrávají celkem kontinuálně, ale hospodářství se z toho hroutí jiným. Tohle vždycky uměli nejlíp na světě.

Matně si pamatuju, že náš skvělý Nutelliér před rokem podepsal jakési dohody, že Amíci Ukrajině půjčí peníze a Evropa (včetně nás) za tu půjčku bude ručit... Tehdy to byla tak lákavá investice, že? Už brzy budeme rekonstruovat Luhanskou oblast... za ruské reparace. Pamatujete na tu konferenci s Black Rockem, kde se to mělo dohodnout, ale nakonec nedohodlo? Neberte mě za slovo, jsem jen obyčejný Vidlák, nikdo mě tam nepozval, abych se podíval, co tam naši pětikoaličníci za nadšeného vítězného jásotu vlastně podepsali... Američanům.

Je dost možné, že podepsali naši hospodářskou zkázu...

Nechcete se na to někdo zeptat? Spousta politiků se tu uchází o hlasy a říká, že bude vládnout lépe a radostněji, co kdybybyste se na ministerstvu financí zeptali, za co Ukrajincům ručíme a jak velké prachy to vlastně jsou? Tak nějak mám pocit, že to brzy bude docela velké téma, protože to na obnovu Ukrajiny moc nevidím. Kateřino, nechceš to prověřit? Za chvíli se totiž všichni začnou tvářit, že je to takhle v pořádku a od začátku jsme plánovali, že Ukrajinci dodají milion životů, Američani dodají granáty, Evropa dodá prachy a tím Rusko oslabíme...

... a kdybychom ho neoslabili, tak alespoň zavřeme Tomáše Čermáka. To je také pěkné vítězství pravdy a lásky, když ten Putin ne a ne umřít, ne? Alespoň zabásneme jednoho dezoláta, který neví, co mluví. Když už geopoliticky prohráváme, tak nám musejí stačit vítězství nad chudými duchem. Všichni ostatní nám totiž dají na budku. Že, Vítku?

Navíc... Ukrajina prý dosahuje skoro pětiprocentního ekonomického růstu... říkal MMF. To znamená, že ruská armáda i s těmi Kinžaly, Kalibry a dalšími raketami Ukrajině neškodí ani zdaleka tolik, jako nám škodí Petr Fiala a Vítek Rakušan... Hustý, co?

Klidně křičte, nadávejte mi do kolaborantů a dezinformátorů. Křepčete, jak je všechno jinak, vemte si na to Jeníka Cempera i Jana Komso Moláčka, Jindřicha Šídla a ostatní pravdoláskáře, citujte ISW, Českou televizi i další „důvěryhodné“ zdroje. Nechte Šafra, aby se pořádně vyblil, aktivujte si Milion chvílek pro cenzuru... ale nic se nezmění. Porážka už je taková, je prostě trapná. Západ potřebuje sebereflexi... ještě jedno takové vítězství, jako teď nad Ruskem a je s námi konec. A jestli Západ této reflexe není schopen, udělejme ji alespoň sami tady u nás. Začneme třeba tím, že vykopneme z funkcí všechny ty zbabělce a konformisty, kteří řvali o dezinformacích a teď se ukazuje, že lhali ve dne v noci.

Začíná čas účtování. Bez toho dopadneme ještě hůř.

Nejkomičtější události roku 2023

Benjamin Kuras

Humor ve světě vytrvale chradne a nálada světa rapidně blbne. Tragedií přibývá tempem, při němž už ztrácíme schopnost se jimi smát. Naším okoralým emocím pomalu k zasmání zbývá už jen žánr komedie absurdní (alias černé, alias trapné), která vzniká omylem, blbostí, nemotorností, nedopatřením, bezděky, bez humorného úmyslu. Jejich protagonisté se zesměšňují tím, že se berou vážně. A my se smějeme jim, ne s nimi. I po takových komediích už musíme prstíčkem hrabat a smát se jim je z nouze ctnost.

Zalovíme si po nich v té „informační dálnici“, kterou nás světová média zaplavují. Každá by si zasloužila vlastní obšírnější článek. Ale Vánoce jsou svátek štědrosti, tak si jich pohodlně užijte celou hromádku na jedno kliknutí. Pořadí vzniklo namátkou, o žebříčku jejich komičnosti si můžete uspořádat hlasování, ať je o čem se hádat.

1. V návrzích na zrušení vánočních (a v tomto případě i velikonočních) prázdnin letos vede Kanada, jejíž Komise pro lidská práva, financovaná vládou částkou 32 milionů dolarů ročně, vypracovala k jejich zrušení toto vysvětlení: Oba svátky jsou pozůstatkem kolonialistické historie a výrazem náboženské diskriminace „hluboce zakořeněné v naší národní identitě kolonialistického státu“. Je na čase vrátit Kanadu Velkému Manitouovi.

2. Helsinská univerzita udělila čestný doktorát prorokyni Green Dealu, nedostudované středoškolačce Gretě Thunbergové. „Vyjádřili jsme tím touhu být stejně odvážní a vlivní jako ona,“ vysvětlil děkan teologické fakulty Martti Nissinen. Potvrdil tím, že Green Deal je náboženství.

3. Spolutvůrce a propagátor Green Dealu, bývalý americký viceprezident a nyní „zelený podnikatel“ Al Gore, který na politicky korektních „zelených investicích“ vydělává 2 miliony dolarů měsíčně, na zelené konferenci COP28 přirovnal státem nekontrolované algoritmy k volně prodávaným samopalům a vyzval k jejich zákazu na sociálních sítích, neboť tam „narušují rovnováhu, jaká existovala předtím a mnohem lépe pomáhala zastupitelské demokracii“. Vtipálci přispěchali s obhajobou, že Al Gore má veškeré právo algoritmy zakazovat, neboť je vynalezl a jsou taky po něm pojmenovány.

4. Po holandských zemědělcích protestujících proti klimatické politice vlády zácpami traktorů a kombajnů ve městech a založením úspěšné politické strany, se naštváli i farmáři francouzští, s nápadem ještě pikantnějším. Hnůj a močůvku na vládní budovy. Zatím jen v bretaňském hlavním městě Rennes. Ale rozjedou to prý naplno, jestli vláda nepřestane o zemědělství rozhodovat bez zemědělců. Inspirace zemědělcům českým?

5. Ze 400 000 pozvaných na eko-konferenci do Dubaje přiletělo chrlit uhlíkovou stopu soukromými tryskáči jen něco přes 90 000. Znalci soudí, že úsilí o zelenění planety slábne a i ten drobeček účastníků se tam jen letěl uprostřed zimy na útraty daňových poplatníků vyčvachtat, a čert vem jejich uhlíkovou stopu.

6. V Torontu uvázla na parkovišti pětistovka Židů mířících na proizraelskou demonstraci v Ottawě, protože pro ně nepřijelo 17 už zaplacených autokarů a nedalo se jim dovolat. Dodatečně se zjistilo, že nějaký trouba je objednal u dopravní firmy vlastněné muslimy.

7. Americký vládní Úřad kontroly alkoholu (Alcohol Control Board) v rámci kampaně za „odpovědné pití“ navrhuje omezit požívání alkoholu na dvě piva týdně. Zatím jen po dobrém.

8. Jakmile si Skotsko odhlasuje nezávislost, zruší monarchii a stane se republikou, oznámil vůdce Skotské národní strany s libě skotským jménem Humza Yousaf.

9. Mezi ilegálně přípluvšími uprchlíky perzekvovanými ve svých zemích je minimálně 1700 známých gangsterů z Albánie, odhaduje britská policie. Albánská vláda si zřejmě spočítala, že je výhodnější je posílat do vyhnanství na vzdálený ostrov, než se o ně starat ve svých věznicích.

10. K velkému potlesku poslanců navrhla předsedkyně německého parlamentu sociální demokratka Bärbel Bas změnu volebního zákona, podle něhož 50 procent kandidátů každé strany musí být ženy. Počítá s tím, že až vstoupí zákon v platnost, diskvalifikuje z voleb nedostatečně feminizované pravicové strany CDU i AfD. Naštěstí se dnes za ženu může prohlásit kterýkoli muž.

11. Prezident Biden navrhuje do funkce generálního sekretáře NATO Ursulu van der Leyenovou. Putin už se z té semetricky třese strachem.

12. „Izrael si zažije hněv Alláhův!“, pohrozil v tureckém parlamentě poslanec Hasan Bitmez. Jen co to dořekl, spadl na podlahu stížen infarktem. Fandí snad Alláh Izraeli, nebo se jen netrefil?

13. Shakespeare byl rasista. Potvrzují to slova jako „temný“, „noc“, „černý“, nebo i „netopýr“ a ze všeho nejvíc „černý Macbeth“ vyjadřující rasismus bělošské nadřazenosti. Odhalila to ve vědeckém bádání docentka anglické literatury na Trinity University v Texasu Kathryn Vomero Santos. Její objev prezentovalo londýnské divadlo The Globe v rámci symposia na téma „Byl Shakespeare rasista?“. Že určitě byl, potvrdila i dramatička Migdalia Cruz nálezem slov „Turek“ a „Maur“ v recitaci Macbethových čarodějek. The Globe se na Shakespearea specializuje. Čím se bude živit, až ho zakážou?

14. Birmingham instaloval pětimetrovou sochu ošátkované ženy nazvanou „Síla hidžábu“. Jejím smyslem je „oslat ženy islámské víry, které jsou tak málo reprezentovány v naší komunitě,“ vysvětlil sochař Luke Perry. Jistě se už těší na lukrativní zakázky z Íránu.

15. Planetu před oteplením zachráníme tím, že na ni nepustíme sluneční paprsky. Navrhli to vědci americké Akademie věd, techniky a medicíny. Říkají tomu „modifikace solární radiace“ a má se to provádět vstříkovaním chemikálií do atmosféry, které zmírní dopad slunečního záření na planetu. Schválil to prezident Biden jako „velký skok vpřed“. Co na to řeknou solární panely, se nikdo neptal.

16. Viníky klimatických změn jsou bílí muži, sdělila Jane Fonda filmovému festivalu v

Cannes. Žádná klimatická krize by nebyla, kdyby nebylo bělošského rasismu a patriarchie. A měli bychom je všechny pozatýkat, vyzvala. Tedy všechny ty starší než 20 let, neboť ty teď má ona ve svých pětadesáti ráda, přiznala se. To pevné mladé masíčko. Třeba i bílé.

17. Z amerických studentů nejvášnivěji za Palestinu proti Izraeli bojují ti, kdo o nich nejmíň vědí, a úplně nejvíc ti, kdo je nedokážou najít na mapě. Zjistil profesor Ron Hassner z kalifornské university Berkeley. Na mapě správně dokázala Palestinská území nalézt jen čtvrtina zkoušených, další čtvrtina je umístila do moře. Jen 17 procent odhadlo populaci Izraele přibližně mezi 8 a 12 miliony, ostatní hádali od 100 tisíc do 150 milionů.

18. Šéf kontrašpionáže FBI Charles McGonigal, který vedl vyšetřování Trumpova „spiknutí s Ruskem“, byl před vánoce odsouzen ke čtyřem rokům vězení za – hádejte co – spiknutí s Ruskem. Komedialní zápletka hodná Shakespearea.

Poznámka k ověřování a ověřování zpráv.

Starí Řekové věděli, že si Sokrates velmi váží znalostí. Jednoho dne ho potkal jeden známý a povídá:

„Jestlipak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?“

„Počkej chvíli,“ odpověděl Sokrates. „Než mi cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sít.“

„Tří sít?“

„Přesně tak,“ pokračoval Sokrates. „Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvíli zkusit prosit to, co mi řekneš. První síto se jmenuje Pravda. Máš naprostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?“

„Ne,“ odpověděl ten člověk, „vlastně jsem to jenom slyšel a...“

„Dobře,“ řekl Sokrates. „Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není. Teď vyzkoušejme druhé síto, síto se jmenuje Dobro. Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?“

„Ne, naopak...“

„Takže,“ pokračoval Sokrates, „chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda. Ale pořád můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síto. Jmenuje se Užitečnost. Je mi to co mi chceš o mém příteli říct užitečné?“

„Ne, moc ne.“

„Dobrá,“ uzavřel Sokrates, „to, co mi chceš říct není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užitečné, tak proč bys mi to měl vyprávět?“

To je důvod, proč byl Sokrates velký filosof a všichni si ho vážili.

A taky to vysvětluje, proč nikdy nepřišel na to, že mu jeho nejlepší přítel obskakuje jeho ženu.

Ulicí se řítí motocyklista. V zatáčce dostává smyk a sráží mladíka na přechodu. Řidič, ještě notně opilý ze silvestrovské zábavy, se rychle zorientuje, vyskočí na motorku a mizí v dálce. Po chvíli k poškozenému chodci přibíhá policista, který byl svědkem nehody. V té chvíli vyjde najevo, že chodec je policistovi dobře známý kapesní zloděj.

„Zapamatoval jste si jeho číslo?!“

„Nejen to, pane příslušníku. Mám dokonce jeho náprsní tašku.“

Otevřený dopis premiérovi podepsalo přes 50 osobností veřejného života

10. 12. 2023

Vážený pane premiére,

obracíme se na Vás ke Dni lidských práv tímto otevřeným dopisem, jelikož nás zneklidňuje politizace Ministerstva vnitra. Kroky ministerstva dlouhodobě polarizují společnost a vytvářejí v ní atmosféru strachu. Přibývá indicií, že si vláda, jež se původně přihlásila k odkazu Charty 77, vynucuje jeden politický názor a sklouzává k cenzurním praktikám, které mnozí pamatujeme z doby normalizace.

Níže uvádíme několik příkladů snah ministra Víta Rakušana o omezování svobody slova

- zveřejněná metodika krizového informačního týmu (KRIT) zmiňující „anonymizovaný monitoring nálad ve státní a veřejné správě“, „včasnou identifikaci osob“ s cílem „pojmenovat a zostudit“
- vyšetřování desítek občanů za pouhé názory na zahraniční politiku, které se neshodují s těmi vládními (např. případ kriminalizace učitelky za její výklad),
- označování pouhých předpovědí, odlišných výkladů a jiných názorů za dezinformace (což potvrzuje i výroční zpráva Vojenského zpravodajství; zpráva MVČR o extremismu však označuje skupiny „nespokojených občanů“ za „antisystémové hnutí“)
- podpora nechvalně známých osob a organizací, které rozdělují společnost falešným obviňováním oponentů (viz např. vládní web BranmeCesko.cz)
- návrh „Zákona o omezení šíření obsahu ohrožujícího národní bezpečnosti online“, v němž jsou velmi vágně definovány podmínky, za nichž by vláda mohla blokovat nepohodlné weby,
- snaha ovládnout mediální rady a úkolovat veřejnoprávní média „bojem s dezinformacemi“, který je tak často zneužíván k omezování svobody slova
- nedávno zahájená kampaň vybízející občany k udávání za „nebezpečné“ chování na sítích a spuštění vládního webu NENALETET.cz připomínajícího propagandu 80. let a obsahujícího zjevné nepravdy.

Společenské soudržnosti nepomáhají ani Vaše výroky na adresu demonstrujících občanů, zmínky o právu na „korigované“ informace a hledání vnitřních nepřátel v duchu mccarthismu 50. let.

V pluralitní demokracii nemá nikdo monopol na pravdu. Přesto se dnes pravda nehledá pomocí dialogu a diskuse, nýbrž je nám vnucována „arbitry pravdy“, a to dokonce jako jediný možný politický názor. Když je tato „pravda“ podrobena prověrce času, mnohdy se ukáže, že odporuje realitě. Příkladem za všechny jsou Manipulátoři, web Jana Cempere, o který se ve svých výstupech Ministerstvo vnitra opírá a který se opakovaně dopouští doložených nepravd vůči celé řadě veřejně známých osobností. Navzdory své nevalné pověsti jsou Manipulátoři stále doporučováni na vládním webu BranmeCesko.cz jako důvěryhodný zdroj.

Centrum proti hybridním hrozbám při Ministerstvu vnitra publikuje na svém webu politické texty, jako např. „Středoevropská identita jako součást protizápadního narativu na kvazi-mediální scéně“ nebo „Mir jako kremelský propagandistický narativ“, a zužuje tím koridor povolených názorů. Odmítáme věřit, že by tato vláda považovala občany, kteří se hlásí ke středoevropské identitě a nemají 100% názorový průnik s politikou Evropské komise, za hybridní hrozbu, proti které musí Ministerstvo vnitra vyvíjet mediální, politický a dokonce i právní nátlak.

V říjnu byla zveřejněna Westminsterská deklarace, výzva vládám, mezinárodním organizacím a provozovatelům digitálních platforem k zastavení cenzurních snah, kterou podepsalo 138 světově

uznávaných osobností z řad akademiků, veřejných intelektuálů a umělců. Její překlad přikládáme v příloze a současně Vás žádáme, aby i česká vláda přestala zneužívat nejasně definovaných pojmů jako „dezinformace“ či „dezinformační scéna“ k omezování svobody slova. Braňme svobodu projevu a to i pro názory, se kterými nesouhlasíme. Pouze ve veřejném prostoru můžeme tyto názory vyslechnout a případně zpochybnit. Svoboda slova je nejlepší obranou proti omylům, lžím a polopravdám.

Vyzýváme Vás jako předsedu vlády a předsedu nejsilnější koaliční strany, abyste se jasně postavil za svobodu projevu a odmítl jakékoli cenzurní snahy schované za boj proti údajným dezinformacím. Abyste nedopustil vznik legislativy, která by dávala této a příštím vládám bílý šek na filtrování nepohodlných informací nebo umožňovala Evropské komisi zasahovat do ústavně chráněné svobody projevu českých občanů. Abyste se rázně postavil proti šíření atmosféry netolerance, autocenzury a cancel culture.

Tento dopis posíláme v kopii poslancům Marku Bendovi, Janu Skopeczkovi a europoslanci Alexandru Vondrovi, jejichž odpovědi za ODS v předvolební anketě ujišťovaly voliče o tom, že svoboda projevu je pro Vaši stranu prioritou (citáty z odpovědí v příloze), a Pavlu Blažkovi, ministru spravedlnosti. Z dosavadního konání současné vlády je zřejmé, že tyto sliby jsou opakovaně porušovány.

Žádáme Vás, pane premiére, abyste v duchu hodnotové politiky důrazně bránil občanské svobody a ujistil tak občany, že nemusejí říkat něco jiného doma a něco jiného na veřejnosti. Že se nemusejí bát vyjadřovat své názory, ať už se týkají migrace, klimatických opatření, regulací EU, očkování proti covidu, situace na Ukrajině, genderové ideologie, korespondenčních voleb, energetické politiky a dalších témat.

„Za základ demokratické společnosti pokládáme názorovou pluralitu a právo na svobodu projevu. Budeme rozhodně bránit jejich svévolemu omezování ve veřejném i digitálním prostoru. Obrana svobody projevu je jednou z našich základních programových tezí.“

„Nepodporujeme návrhy vedoucí k omezování svobody slova... Nejsme příznivci moderní teze o „zraňujícím“ obsahu. Každý pevný názor může někdo prohlásit za pro něj osobně „zraňující“ a pak dochází k výraznému ohrožení svobody projevu.“

„Budeme velmi ostražitě přistupovat k legislativním i nelegislativním návrhům v této oblasti [boj proti dezinformacím], či jejich konkrétní aplikaci. Nepřipustíme jejich zneužívání.“

List podpisů je uveřejněn na <https://www.sosp.cz/otevreny-dopis-premierovi/>

PYŠNÁ PRINCEZNA: Kýč a socialistická agitka

Jan Ziegler NevPes

Filmová pohádka Pyšná princezna není nic jiného než komunistická propaganda. Není divu, když ji režisér Bořivoj Zeman natočil v ponurých padesátých letech. Tato tvorba je horší než otevřená rudá ideologická masírka, poněvadž je zákeřnější.

Ani letošní rok nebude o Vánocích výjimkou a tato tendenční záležitost bude rovněž uvedena v televizi. Tentokrát ji odvysílá Prima na Boží hod vánoční.

Pravdou je, že na odborném webu csfd.cz dosáhla Pyšná princezna nadprůměrného hodnocení mezi recenzenty a to 82 %. Velmi slušný výsledek. Nicméně i mezi nimi se objevují kritické hlasy:

Třeba nick Phobia napsal: „Mezi mé nejoblíbenější pohádky však „Pyšná princezna“ nepatří, je příliš naivní, příliš přeslazená a příliš, přesprávně agitka.“ Kulyk míní: „Pyšná princezna, aneb - jak nadělat z fe(u)tální ciciny či buršoustky uvědomnělého

brigádníka - skutečně vlastní špetku rajcu dodnes.“ Nascendi k tomu dodává: „Napchat obudnu ideologii všemocnej strany ešte aj do klasickej rozprávky a vykresľovať kráľa, ktorý vládnutie berie ako bokovku popri oberaní čerešní a princeznú, ktorej prevýchova spočíva v pracovnej terapii je zvrátené.“

Thormick jasně: „Minimálně začátek je fakt nechutně podbíživou komunistickou agitkou (jooo, všichni pracujěěě, máme se dobrěěě) ...“

Velice zajímavý je Big Bear: „Pohádka je to hezká, hezky natočená, plná skvělých herců. Vždycky se mi líbila ať už v knížkách či v této podobě. S odstupem času a narůstající otráveností jejím neustálým omiláním v TV je to však horší a horší. Nejvíce mne ale na pohádce vadí její velmi dobře skrytý politický podtón. Rok 1952 byl rokem pokračujícího komunistického běsnění. Většina sedláků, odpůrců rudého režimu a statečných lidí zejména ze západního odboje už živořila v komunistických kriminálech, mnoho lidí bylo popraveno (v roce 1952 se soudruzi začali mrdovat i mezi sebou - viz.Slánský) a do smrti kateřur jménem Stalin a Gottwald scházel ještě jeden předlouhý rok.. Proto mne při závěrečné písni této lidem oblíbené pohádky - „Skončila se panská pýcha, lépe se nám dýchá...“ , mírně mrazí.“ Razantně stručný je pak obitus: „Zrůdná komunistická agitka.“

I mnozí Ti, kteří tuto pohádku hodnotí velmi kladně, uznávají, že se jedná o budovatelské a ideologicky zaměřené dílo.

Dějově se skutečně jedná o socialistickou agitku s jasným politickým poselstvím. Dva státy, Půlnoční království, kde slabého krále ovládají jeho zlí rádci, a Miroslavova země, v níž vládne moudrý a dobrý král Miroslav. V půlnočním království je prostý lid krutě utiskován, dokonce má zakázáno zpívat, kdežto u Miroslava se mu daří skvěle. Je jasné, že v tom prvním případě se jedná o kapitalismus a v tom druhé o socialistický ráj. Lidé na vedoucích místech v Půlnočním království, královští rádci, výběrčí daní atd., jsou ztělesněným zlem symbolizujícím proradné kapitalisty, kteří nedělají nic jiného než škodí ubohým vykořisťovaným pracujícím. Kdežto v Miroslavě zemi vládne dobrý panovník, předobraz údajného vzorového socialistického vládce, je spravedlivý, laskavý a dokonce ve volném čase fyzicky pracuje. Žijí zde šťastní svobodní lidé, kterým se vede skvěle. Velmi jednoduché, černobílé a zároveň nepravdivé vidění světa.

Pyšná princezna je totiž postavena na zásadní lži údajném šťastném životě v socialismu. Ve skutečnosti komunistické Československo bylo zvláště v padesátých letech de facto jedním velkým koncentračním táborem, který lidé nesměli opustit, bylo jim jak za feudalismu nařizováno, kde mají žít a pracovat, zakázány byly knihy a také písně. Ano, za zpívání některých „protisocialistických“ hitů hrozil i několikaletý pobyt za mřížemi. Lidé byli zavíráni do vězení rovněž za vyprávění vtipů o komunistických papaláších. Naše země v těch hrozných dobách nebyla žádným rájem. Takže ono Půlnoční království se velmi podobalo komunistickému Československu.

Ano, po profesionální stránce je tento film silně nadprůměrný, s tím souhlasím. Herci v něm odvedli skvělé výkony. Chápu také, že i kdyby chtěli, tak těžko mohli role odmítnout. To by mohlo být soudruhy vykládáno jako nepřátelství k socialismu a hrozil by tak konec jejich kariéry. Profesionalita a řemeslná dokonalost však nemohou být jedinými měřítky pro posouzení umělecké tvorby. Renomovaná německá režisérka Leni Riefenstahlová natočila v roce 1935 vynikající dokumentární film Triumf vůle o 6. sjezdu NSDAP, který velebil zločinný nacismus. Jednalo se o excelentní skvělý snímek, který ve své době dokonce obdržel několik mezinárodních cen za nejlepší dokument. O jeho současnou veřejnou produkci však nikdo normální jistě nestojí.

Já mám proto jasno, 25. prosince si Pyšnou princeznu určitě pouštět nebudu a pokud se vůbec budu dívat na televizi, přepnu na jiný program.

DOKONČENÍ Z PRVNÍ STRANY**Beznadějný heterouš**

Mezi herci jich bylo několik na první pohled nepoznatelných. Frank Dunlop patřil mezi režisérské génie, s mimořádnou schopností zredigovat a zkrátit Shakespearovy a Molièrovy texty a nadřilovat na ně herce tak, že zněly jako každodenní mluva, aniž ztrácely původní rytmus. Čili tak, aby jim rozuměli i pubertální školáci. Přivymýšlel si k nim spoustu pohybovek a vizuálních gagů, které napomáhaly pochopení a posunu děje. Herce místy doháněl až k akrobatismu, spouštění lanem s balkonu, skákání po lavicích mezi hlavami diváků. Odehrával-li se děj v Itálii, přidal mu echt italskou atmosféru. Molièrovo Šibalství Scapino přejmenoval jednoduše na Scapino a umístil je do neapolské pobřežní trattorie, kde každou chvíli herci zpívali italský jídelní lístek a chodili do publika, jako součást děje, s paletou zmrzliny za zpěvu „Gelato. Gelato“.

„Sednout si zde i jen na chvíli herec může, jen když hraje krále,“ rád Frank říkával. Young Vic bylo jeho bejby, založil jej v roce 1969 a vychoval v něm desítky mladých herců, z nichž mnozí se později stali špičkami anglického herectví. Nejslavnějším byl brilantní komik Jim Dale, který si zahrál v několika filmových komediích a jeho Scapino se ještě dlouho po derniéře v Young Vicu držel v New Yorku na Broadwayi. Druhým velkým esem byl Michael Kitchen, později mezinárodně proslulý v seriálu Foyleova válka. Nebo předčasně před čtyřicátkou zemřelý Ian Charleson, ten skotský běžec ve filmu Chariots of Fire.

Frankovy inscenace byly diváckým požitkem a já jsem si z nich chrochtával blahem, kdykoli se mně mezi prací podařilo ukrást tu čtvrt hodinu nebo půl hodinu nerušeného diváctví.

No a zpět k tomu hlavnímu námětu této kapitoly. Svoje homosexuální misionářství si Frank jednou vyzkoušel i na mě. Dlaní na zadek. Do vteřiny měl před nosem mou pěst a sdělení:

„Tohle zkusíš ještě jednou, tak dostaneš do držky.“

Všichni kolem ztuhli, tohle si k němu ještě nikdo nedovolil. Že dostanu okamžitého padáka, se bralo jako samozřejmost.

Frank se nejprve lekl, neboť toto se mu asi často nestávalo, pak zrudl a supěl, pak se náhle uklidnil a vyštěkl:

„Pojď se mnou.“

Následoval jsem ho do jeho kanceláře a čekal jsem výpověď.

„Sedni si.“

Sedl jsem si a on mně nalil sklenici skotské.

„A teď dobře poslouvej.“

Čekám krátkou lekci, co si obyčejný administrativní pracovník smí a nesmí dovolit k panu uměleckému řediteli a pak vyhazov.

„My tě tady máme všichni rádi. Ale jestli nedokážeš přijmout v klidu kousek typické anglické divadelní srandy, tak nemůžeš pracovat v anglickém divadle.“

„Mám padáka?“

„Nemáš. Jen vysvětlení.“

„Dobře,“ odpovídám. „To beru. Ale jestli mně to uděláš ještě jednou, tak se nediv, když zareaguju

středoevropsky.“

General Manager Donald se z toho mohl popukat smíchem. A vysvětlil mně to takto:

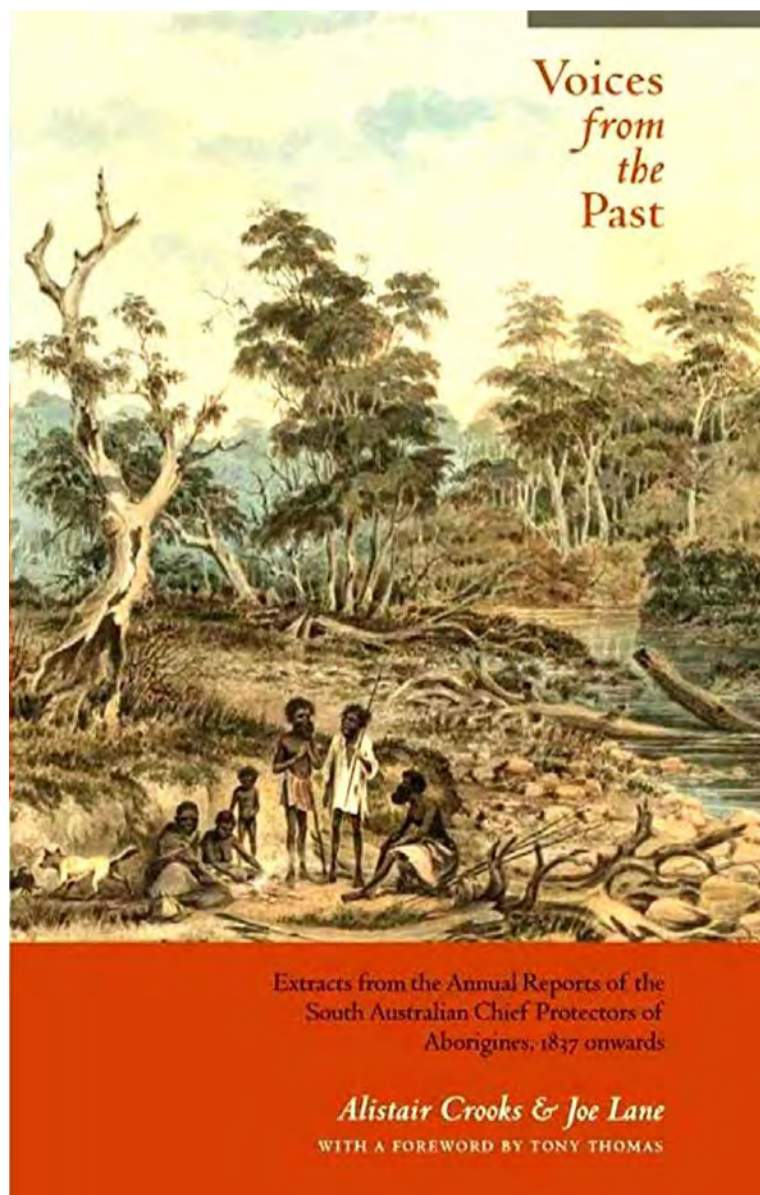
„Asi to nevíš, ale každý mladý chlap, který přijde pracovat do anglického divadla, je automaticky pokládán za homosexuála, dokud neprokáže opak. Tys to teď tady každému prokázal znamenitě a už si tím nemusíš lámat hlavu, nikdo tě obtěžovat nebude.“

A pak ještě dodal:

„Když jsem tě sem přijímal, hned jsem poznal, že jsi žalostnej heterouš a že z toho tady bude zábava.“

„Pathetically hetero“ to znělo v originále.

Od té doby beru homosexualitu a homosexuály jako jeden z normálních menšinových prvků západní civilizace, už od antického Řecka. Spolubojovníkům za záchranu západní civilizace zároveň proti homosexualitě brojícím připomínám, že jedním s nejstatečnějších kolegů je anglický homosexuální spisovatel a aktivista Douglas Murray. Vadí mně akorát (tak jako ostatně i jemu) zneužívání sexuální preference k politickým účelům, okázalost jejich demonstrací a prosazování privilegií. A nikdy jí neodpustím zneužití slova gay, které ještě pamatuju, že znamenalo „veselý“ a je v tomto významu dnes nepoužitelné.

Dokončení ze strany 16

In the period under study, 1840 to 1912, under the Protector's watch, if children knew their own country and wished to go back there, he arranged for their travel home. At one mission a boy from the far north was unhappy and wished to return home, so the Protector promptly arranged for him to travel up to Oodnadatta and then on to his own country. A year or so later, he was back at the mission, working and asking for some financial support to buy a harmonium.

So, from the record, there does not seem to be any concerted effort to take children from their families. In fact, the Protector notes that he does not have the legal power to do so, and I suspect neither did he have the intention.

* * *

So why did I believe as I did, without evidence?

Because the conventional paradigm, the “black-armband” version, fits together. It makes sense. It doesn't need evidence. And perhaps in other states—Queensland, for instance—conditions were harsher for Aboriginal (and Islander) people. But that's for researchers up there to follow up on, if they will. There are such things as facts. There was only one full-time staff member of the South Australia Aborigines Department. There were forty or more official ration depots from around 1870 onwards. Sometimes facts are like rocks in a stream of interpretation: flow this way or that, twist and turn as one may, the interpretation of history still has to deal with the facts. What comes first, reality or ideology? It may not have been all sweetness and light, but neither was it as brutal as the conventional paradigm supposes. Nineteenth-century people were no different from ourselves. It's time we relied more on evidence than on feelings or suspicions, otherwise we will forever be getting it wrong.

S P O R T**Cyklistka Macháčová bronzová**

Česká cyklistka Jarmila Macháčová si vyjela na mistrovství Evropy dráhařů v Apeldoornu bronz v bodovacím závodě. Zvítězila Belgičanka Lotte Kopecká.

Házenkáři prohráli s Portugalskem

Čeští házenkáři podlehli na mistrovství Evropy Portugalsku 27:30, prohráli i druhý zápas základní skupiny a přišli o naději na postup.

Horáčková překonala svůj český rekord

Mistryně světa v lukostřelbě Marie Horáčková vylepšila český rekord. V ligové soutěži v Praze v sobotu nastřílela 590 z 600 bodů.

Burlová odstoupila z Tour Down Under

ranění z první etapy pokazilo cyklistce Kristýně Burlové slibně rozjetý závod Tour Down Under. Druhou etapu v **Austrálii** jednadvacetiletá česká jezdkyň nedokončila kvůli bolavému loktu, který si poranila při pátečním pádu.

Evropský šampionát v krasobruslení 10-14 ledna 2024**Kaunas,****v Litvě se bude závodit poprvé.**

Muži: Georgii Reshtenko

Ženy: Barbora Vránková

Sportovní dvojice: Barbora Kucianová / Martin Bidař

Taneční páry: Kateřina Mrázková / Daniel Mrázek, Natálie Taschlerová / Filip Taschler

Krasobruslař Reshtenko devátý na ME

Český krasobruslař Georgii Reshtenko překvapil 9. místem na ME. Ve volné jízdě předvedl tři čtverné skoky. Titul obhájil Francouz Adam Siao Him Fa.

Macík vyhrál na Dakaru dvoudenní etapu

Martin Macík vyhrál dvoudenní 6. etapu Rallye Dakar a dostal se do čela kategorie kamionů. Mezi automobily zajel šestý čas Martin Prokop.

THE CURIOUS IMPACT OF FACTS ON ABORIGINAL HISTORY

Joe Lane - Quadrant, 1st January 2014

My wife and I made the first Aboriginal flags, back in 1972, and more than a hundred of them up to 1981 or so, and sent them all around Australia. We were ardent supporters of land rights and self-determination and used to devour any new book on the subject. Invariably these books were based on secondary and tertiary historical sources, but they fitted in with our way of thinking at the time. Later, I was to find that without attention to primary source documents, indigenous history will remain seriously defective.

In the 1980s, I found the journals of George Taplin, the missionary who set up the Point McLeay Mission on Lake Alexandrina (where my wife was born) and managed it between 1859 and 1879. The journals were (and still are) in the State Library in Adelaide, in an old typewritten copy. At the time, I thought that some fool should type them up again. As it turned out, I was that fool. But I had discovered a goldmine of information, much of which did not conform to the dominant narrative.

A friend gave me some old letter-books from the mission, covering up to 1900, which I carefully copied. By then I was hooked on searching out first-hand sources and went on to type up the thousand pages of the various Royal Commissions “into the Aborigines”, of 1860, 1899 and 1913–16. Many other documents have now suffered the same fate. More recently, I have been typing up the correspondence of the Protector of Aborigines in South Australia, more than 13,000 letters in, and 8500 letters out, 1840 to 1912.

All in all, I’ve transcribed around 6000 pages of primary-source material and put it all on a website: www.firstsources.info.

Comprehensively, this primary source material does not support the current narrative. In fact, it supports a more complex and interesting perspective. The dominant paradigm, which is being taught around Australia, in schools and at universities, asserts that

- Aboriginal people were “herded” onto missions;
- Aboriginal people were driven from their lands;
- Countless children were stolen from their families.

I have found no unambiguous evidence of any of this. Let’s look at each of these assertions in turn.

Herding Aborigines onto missions

Between 1840 and the present, the Aboriginal population on missions never exceeded 20 per cent of the total Aboriginal population in contact with the state, except during the Depression when it rose to about 30 per cent. In other words, for most of the time, more than 80 per cent of the Aboriginal population lived away from missions, across the state.

The total number of full-time staff of the grandly-named Aborigines Department was one, the Protector. His main task was to set up and supply up to forty ration depots, as well as roughly as many issuing points for individuals and families. Issuers, who were mainly police officers, station managers and pastoral lessees, and missionaries, were not paid. So: one full-time staff member and seventy-five or more issuing points. Who was doing the “herding”? Mission staff rarely numbered more than three or four. They were flat out issuing stores, building cottages, supervising farm work, running the schools, providing medical attention. As far as I know, no mission ever had a fence around it to keep people in. Many times in the Protector’s correspondence, an issuer would ask urgently for more stores as a large number of “Natives”, sometimes hundreds, had arrived at their depot. A few weeks later, they were gone again. People came and went as they chose. The Protector sent rations to a mission near Port Lincoln, located on 18,000 acres of crop and grazing land, with the express instruction that the rations were not for the residents but for “travelling people”, passing up and down Eyre Peninsula to and from Port

Lincoln, and that the rations were to keep them supplied on their journey. The mission population there were supposed to be self-supporting (which they were from about 1868 onwards). The “travelling people” camped a couple of miles from the mission and occasionally worked for wages on the mission, grubbing stumps.

At Point McLeay, from Taplin’s journal, from the letter-books and from the Protector’s letters, one can read of hundreds of people suddenly arriving from down the Coorong or from up the Murray for ceremonies. They camped a mile or two away, and needed provisioning. A week or two later, they had gone back to their own country.

Rations were strictly for the sick, aged and infirm, mothers with young children, and orphans. Able-bodied people were expected to hunt or fish or gather, or work for farms and stations. Families that had been deserted or widowed were also provided with rations. Rations included: flour, tea, sugar, axes, rice, sago, tobacco, soap, fishing lines, fish-hooks, netting twine, needles and thread, clothes, clothing material, blankets, blue serge shirts, cotton shirts, spoons, quart-pots, pannicans, billy-cans, tomahawks, bags and tarpaulins for wurlies, occasionally tents, and free medical care and travel passes to and from hospital.

Rations were provided to isolated individuals. For example, on many occasions, an old man or woman on a station might need to be looked after. The Protector asked the lessee to ask the person if they wanted to go to a mission to be better cared for there, but they said no, they wanted to stay on their land, so he arranged for the station-lessee to provide that person with rations, often for years. One Aboriginal woman on Kangaroo Island, originally from Tasmania, was supplied with rations in this way for at least twenty years. A deserted wife and her family in Adelaide were provided with rations for many years, at least until the record ends.

Missions regularly expelled people who had behaved badly or immorally. In other words, they were fairly particular about who could and couldn’t stay on a mission. I suspect that one mission had to wind down in the 1890s simply because it couldn’t get enough working men to stay there: it seemed to have a chronic shortage of labour from the late 1870s as capable men found better-paying work in the district. In sum, there does not seem to be any evidence of “herding”, or any obvious intention to ever do so.

Driving Aborigines from their lands

There is only one instance in the Protector’s letters of a pastoral lessee trying to drive people from his lease (in 1876), and as soon as the Protector was informed, he wrote to remind the lessee that he would be in breach of his lease, which stipulated that Aboriginal people had all the traditional rights to use the land as they always had done, “as if this lease had not been made”, as the wording went. It was assumed that traditional land use and pastoral land use could co-exist, as, of course, they could and still can. I’m informed that that condition still applies in current legislation.

By the way, six months later, that pastoralist was applying for rations. The depot there was still issuing rations at least thirty years later.

The Protector provided dozens, perhaps a hundred or more, fifteen-foot boats, and fishing gear (fishing lines, fish-hooks, netting twine) to people on all waterways, even Cooper’s Creek, so that they could fish and “stay in their own districts”. He provided guns to enable people to hunt more effectively. Boats and guns were provided free—as well as their repair—to people unable to earn a living, and able-bodied people were expected to pay half their cost. The Game Act has always expressly exempted Aboriginal people from restrictions on hunting and fishing in “close season”, even now.

The Protector advised a woman who had been living on a mission, but whose husband had been knocking her around, that he could provide her with rations at a town near her own country. Over the years, whenever

particular individuals or groups were “loafing about the City” or drunk and disorderly, or begging (what we call “humbugging” these days) about the streets, he provided them with rail or steamer passes to “go back to their home districts”.

From the earliest days, Aboriginal people were encouraged to lease plots of land, up to 160 acres rent-free, and to live on the land, which was usually in the country they came from. The earliest record seems to be a woman who had married a white man. Often white men thought that, if they married an Aboriginal woman, they could get a piece of land, but no, the lease was always vested in the Aboriginal partner.

During the 1890s, more than forty Aboriginal people, including at least three women, held such leases. One mission may have wound down precisely because the more capable men took out leases of their own, leaving the mission bereft of labour and in debt.

In sum, there does not seem to be any evidence of any intention to drive people from their country.

Again, quite the reverse.

Stealing children from their families

Colonisation disrupted Aboriginal traditional life and family patterns. Women had children by white men (as well as by Africans, Chinese, Afghans and West Indians) and lived peripatetic lives around the towns. Many children were abandoned or orphaned by single mothers who either could not support them or died. Many children were brought down from the north by stockmen and survey teams, sometimes from interstate, and then abandoned in the city.

All states have fiduciary obligations to their inhabitants, especially to children. The Protector was, in effect and in law, the legal guardian responsible for the well-being of such abandoned children. Facilities in those days were either rudimentary or non-existent, so the most suitable place for such children, short of locating their living relatives (which occurred occasionally), was to ask a particular mission if they could take them. Often this was not possible, so the Protector had to look around to find a place for a particular child.

So how many? I typed up the School Records, 1880 to 1960, from one mission/government settlement and found that, for example, between 1880 and 1900, only eight children—out of a roll of 200 over those years—had been brought to this mission. There were barely as many again in the next fifty years.

And just in case “stealing children” means taking them from missions and settlements, it should be pointed out that, in that period 1880 to 1960, during which 800 children were, at one time or another, enrolled at that school, a total of forty-seven school-age children were transferred to homes or institutions or the Adelaide Hospital, and the vast majority of them came back within a year or two. Mothers died, fathers died and mothers re-married, families fell destitute or broke up for all manner of reasons. The reasons for Aboriginal children being put into care of any sort were not much different from those for any other Australians, and at 4 per cent, neither was the rate of “removal”.

Incidentally, more than thirty years ago, I got hold of the birth and death records from an Aboriginal community covering the period from 1860 to 1965. I typed them up and tried to identify the decade in which infant mortality was highest. I was surprised to find that the worst decade in all that time for infant mortality (including one poor child who died of “starvation”), was the 1950s. Why so?

Tentatively, I would suggest that, after the war, the movement away from the community by more enterprising Aboriginal men and their families, in search of better work and schooling opportunities, left the community short of carers, people who had customarily been expected to provide food and shelter for the children of the “stayers”, so that levels of neglect rose significantly.

Dokončení na straně 15

The rest of the article is on previous page 15